

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

**Index scholarum quae, ..., in Universitate Fridericia
Guilelmia Rhenana ... publice privatimque habebuntur**

Universität <Bonn>

Bonnae, WS 1839/40(1839) - WS 1895/96(1895)[?]

SS 1867

urn:nbn:de:hbz:5:1-14994

INDEX SCHOLARVM

QVAE

SVMMIS AVSPICIS

REGIS AVGVSTISSIMI

G V I L E L M I

IN

VNIVERSITATE FRIDERICIA GVILELMIA RHENANA

PER MENSES AESTIVOS A. MDCCCLXVII

A DIE XXIX M. APRILIS

PVBlice PRIVATIMQVE HABEBVNTVR

PRAECEDIT FRIDERICI HEIMSOETHI
DE DIVERSA DIVERSORVM MENDORVM EMENDATIONE
COMMENTATIO ALTERA

BONNAE

FORMIS CAROLI GEORGI

INDEX SCHOLARUM

DATE

STUDII ANNO

RECTOR ET SENATUS

G V I E I M I

INSTITUTIONE UNIVERSITATIS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

RECTOR ET SENATUS

UNIVERSITATIS FRIDERICIAE GVILELMIAE RHENANAE

RECTOR ET SENATVS

COMMILITONIBVS

S.

In prooemio hibernarum h. a. scholarum indici praemisso duo vitiorum quae in veterum scripta inrepere fontes definivimus exemplisque inlustravimus: nunc tertiam tangemus mendorum causam. Ac separavimus quidem illic quae sententias evertunt vitia ab iis quae eloquendi tantummodo commutarunt rationem. quorum ea tunc maxime tractavimus, quae interpretamentis orta sunt grammaticorum. Separari ab his rursus potest satis larga mutationum copia, quae librariorum factae sunt arbitrio. Notum est enim, per omnium auctorum, poetarum, scriptorum, veterum, posteriorum codices dispersas esse varias scripturas, quae merae sunt dicendi varietates, neque calamo aberrante ortae, nam in nulla plerumque litterarum versantur similitudine, neque etiam interpretatione, nam inveniuntur etiam in scriptorum nunquam ab interpretibus tractatorum apographis. Quae varietates cum nequaquam ubique auctoritate codicum sive linguae metricae legibus sive aliis necessitatibus diiudicentur corriganturque, videndum est, quid de iis statuendum sit in universum. Ac videri possit omne hoc mendorum genus ita a librariorum licentia arbitraria sive fortuita negligentia pendere, ut artis leges prorsus repudiet. Tamen et haec mutationes habent suam et causam singularem et usus aequalitatem, quam cum diligenti observatione cognoverimus, verius singula poterimus aestumare. Quid igitur? Evolvamus scripta recentissima: scholia in veteres scriptores, vitas auctorum, fabularum orationumve argumenta, similes grammaticorum commentationes, in quibus transscribendis librarii liberior agunt maximeque suis rebus indulgent. horum igitur scriptorum qui varia confert apographa, sententias quidem ubique deprehendit easdem, sed elocutionem nunc hoc nunc illo modo paullulum mutatam. librarii non derelinquentes unquam eorum quae describunt argumentum semper tamen aliquid novant: singulis vocabulis synonyma supponunt, eloquendi rationes variant, figuras dicendi commutant. ne Triclinii quidem scholia ceterum adcuratissime et ad verbum descripta in variis codicibus huiusmodi differentiis prorsus carent: alius scripsit *μη λάβης τοῦτο*, alius *μη νόησῃς τοῦτο*, pro *οἱ λέγοντες* .. *ἀμαθεῖς* alius semper *οἱ λέγοντες* .. *ληροῦσιν* exhibet, *ὁ νῦν ὀνομάζεται* legitur et *ὁ νῦν καλούμεν*, a. m. Ita variae ubique existunt scripturae, quarum non aliam definieris originem, quam librariorum voluntatem quandam atque con-

suetudinem variandi. Ac voluntas quidem in summa illa ingenii inopia ac ieiunitate niti videtur posterioribus temporibus propria: quippe inveniendi prorsus ignari priorumque sententias nonnisi transscribentes tamen et ipsi non nihil sibi videbantur praestare pro περιφραστικῶς variantes ἔστι δὲ περιφραστικῶς sive ἔστι δὲ τὸ πρότερον καλλίον mutantes in ἔστι δὲ τὸ πρότερον βέλτιστον. Consuetudo autem atque usus variandi inde a puero unicuique praesto erat. nam in scholis veterum scripta interpretantes sententias aliis iisque graecis reddebant verbis. ita in aetatis Byzantinae codicibus singulis fere vocabulis interpretationes i. e. alias eiusdem sententiae voces superscriptas vides, quas cum coniunxeris perpetuam paene habes paraphrasin similem editis illis Euripideis Chrysostomi vel Moschopuli vel Nicandris Oppianisque Eutecnii, al. Hic illic codicem deprehendis, cuius librarius conlatis pluribus codicibus etiam huius generis varias scripturas minutissimas licet et nullius momenti adcurate adnotavit. cuiusmodi est Aeschyli codex Parisinus B. (2787), in quo cum verbis poetae tum scholiis plurimae adscriptae sunt variae scripturae. Quae differentiae cum etiam in scholiis plerumque inter lineas scriberentur, hoc modo: (Aesch. Sept. ad Theb. argum. in Par. B.) ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως εἰς τὴν Πυθίαν ἦγον εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον ^{ἢ χρηστήριον} ^{ἢ ὁ θεός} x. t. l., non raro hic quoque accidit, quod de interpretamentis grammaticorum diximus: ut duae scripturae commiscerentur, cf. schol. A. Aesch. Prom. v. 895 vulgo (πλάναις) ἀφορήτοις, ^{ἢ ὑποσείν} ἃς οὕτως ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγγνοις δύναται, Par. B. ^{ἢ ὑποσείν} δυνήσεται, Vit. Par. N. ἃς οὕτως ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγγνοις ὑποσείν. idem iam in scholiis codici Mediceo adscriptis observare licet, cf. schol. Med. ad Prom. v. 106 ἀλλ' οὐτε σιγᾶν δύναται (ἀλγὼ γὰρ) οὐτε μὴ ἐλέγχειν (εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν δία) ex οὐτε μὴ σιγᾶν et οὐτε λέγειν concretum, vel schol. Sept. ad Theb. v. 888 διὰ τῶν πλεονῶν αὐτῶν τετυμμένοι καθήκασιν οἱ ὁμόσπλαγγοι, schol. A. vulgo διὰ τῶν πλεονῶν αὐτῶν τετυμμένοι τεθνήκασιν οἱ ὁμόσπλαγγοι, Par. B. διὰ τῶν πλεονῶν ἀλλήλων καθήκασιν οἱ ὁμόσπλαγγοι τὰ δόγματα. — Sic igitur librarii tradita transscribentes adhibitis hic illic aliis verbis semper aliquid novare solebant. quod prorsus leve esset atque nullius fere momenti adhibitum solummodo in ἀδιαφόροις. at consuetudinis vi abrepti per licita atque illicita synonymorum suorum spargebant varietates, quod maxime observare licet, ubi commentationes describunt, in quibus ad confirmandas sive inlustrandas sententias veteris scriptoris sive poetae loci adferuntur. nimirum discrimine nullo facto et commentationis et exemplorum illorum verba suo modo variant. Itaque huius quoque generis vitia plurima in veterum scriptorum verba inrepserunt. ad quae dignoscenda atque corrigenda similis adhibenda est ratio atque in vitiis, quae interpretamentis grammaticorum sunt exorta: ut diligenter animadvertamus, quae et quomodo variare illi consueverint. nam eandem fere ubique adhibitam deprehendimus variandi rationem ac vel eadem verba iisdem plerumque synonymis permutantur. Exemplum dabimus e multis pauca: pro ἄλλο solent ἕτερον scribere. itaque in fragmento Theophili (M. 11) apud Athenaeum (13 p. 563) legitur:

εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπει' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνησκένα.

apud Stobaeum (flor. 63, 12):

καταλείπει' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνησκένα.

Pro ὀρθῶς λέγειν, καλῶς πράττειν scribunt εὐ λέγειν, εὐ πράττειν. hinc Eurip. Orest. v. 100 in cod. Marc. legitur ὀρθῶς ἔλεξας, in cod. Vatic. αὐ δ' εὐ ἔλεξας, et in comici ignoti sententia apud Stob. flor. 38, 5 in omnibus codicibus:

ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τοῦ δοκῶ

εὐ πράττειν, μέχρις ἂν φθονεῖσθαι μοι δοκῶ.

ubi restituto πράττειν καλῶς pro εὐ πράττειν versus sanatur: ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τοῦ μοι δοκῶ πράττειν καλῶς *z. t. l.* Pro ἐκέισε alii scribunt εἰς τοῦτο, εἰς ἐκεῖνο (schol. Aesch. Prom. v. 2 διὰ τοῦτο αὐτὸν alii ἐκέισε ἄγουσιν, alii εἰς ἐκείνους τόπους ἄγουσιν) et in fragmento Menandri bis Stobaei titulis inserto (flor. 86, 6 et 87, 4):

ἀπολεῖ με τὸ γένος· μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς τί με,

μητέρα, ἐφ' ἐκάστῳ τὸ γένος· οἷς ἂν τῇ φύσει

ἀγαθὸν ὑπάρχη μηδὲν οἰκτεῖον προσόν,

ἐκέισε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα·

καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσιν τε τοὺς πάντας ὄσοι.

in utroque loco codices ἐκέισε et εἰς τοῦτο exhibent. Amant librarii transcribentes particula neectere, nexa solvere, ex. c. schol. Prom. v. 484 τῆς χολῆς ἥτις ἐβληθεῖσα καὶ ἀνατιναγείσα, Par. B. γρ. τῆς χολῆς ἐβληθείσης καὶ ἀνατιναγείσης, v. 103 γνώσκων τὴν δύναμιν τῆς εἰμαρμένης ἀκαταμάχητον οὐσαν καὶ ἀήττητον, Par. B. γρ. ὅτι ἡ δύναμις τῆς εἰμαρμένης ἀκαταμάχητος ἐστὶ καὶ ἀήττητος, VII v. 895 Par. B. γρ. αὐτοὺς στερεθéntας καὶ οἴκων καὶ σώματων ὑπ' ἀλλήλων ἀναρεθéntας, γρ. διὰ τὸ αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων ἀναρεθέναι, quod vulgo legitur, v. 486 ὁ Κάδμος ἐκεῖ ὄκησε καὶ ἔθυσσε τὴν βοῦν Ἀθηνᾶς, Par. B. θύσας τὴν βοῦν τῇ Ἀθηνᾶς, v. 662 εἰσαῖα εἰς τὴν πατρίδα καὶ νικήσαι ἡμᾶς, Par. B. ἡμᾶς νικήσαντα. et sic sexcenties. idem in fragmentis poetarum non raro deprehenditur. Euripidis fragmentum Meleagr. N. 529 apud Stobaeum flor. 70, 6 sic scriptum est:

ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκλονεῖ

σκληρὰς διαίτας οἱ γόνου βελτίονες.

apud Clem. Alexandr. (Strom. VI p. 620 Sylb.) ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκπονουμένων *z. t. l.* In fragmento Philemonis M. 164 (compar. Men. et Phil. p. 360):

ἅπαν διδόμενον δῶρον, εἰ καὶ μικρὸν ἢ,

μέγιστόν ἐστι μετ' εὐνοίας διδόμενον.

legitur pro μέγιστόν ἐστιν, ἂν μετ' εὐνοίας δοθῇ. In Menandri de pauperibus fragmento M. 558 (comp. Men. et Phil. p. 357):

πένητος οὐδὲν ἐστὶ δυνατέστερον

ἅπαντα μοχθεῖ ἀγροπνεῖ καργάζεται,

ἔν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ κτήσειται.

scriptum est pro ἔν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ κεκτημένος. quod in primo versu traditum est πένητος ἀνδρὸς οὐκ ἐστὶ δυνατέστερον, fuit fortasse πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ἀθλιώτερον. Nihil crebrius deprehendis quam temporum translationes, cf. schol. Aesch. Prom. v. 385 ἐμοὶ δώσειν et ἐμοὶ δοῦναι, VII, 727 σεσωματοποίησε, Par. B. γρ. ἐσωματοποίησε, v. 858 ἐκάλεσαν et ἐκάλουν, v. 224 ἴστανται γρ. ἐστάσιν, Pers. 355 ἐπιπιδήσαντες et ἐπιπιδῶντες, v. 904 τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμενα et τραφέντα, v. 962 φθειρομένους et φθαρέντας, VII, 145 τῆς νυκτὸς ὑποχωρησάσης et

ὑποχωρούσης τῆς νυκτός, Prom. v. 1007 λέγειν μάτην et μάτην εἰπεῖν, v. 18 εἶτα ἐπιχειρεῖ (ὁ κλινοποιός) καὶ κλίνην ποιεῖ, sic ap. Viet. Stanl. Dind., quod voce καὶ in errorem ducti nonnulli scripserunt pro ποιεῖν, Vit. Gud. Rob. ποιῆσαι, al. plur. Cum quibus conferas fragmentum Timoclis ap. Athen. VI p. 245 (M. 32):

ἀνοίγεται ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς
ὤμην καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδευόν ἐάν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμὸν,
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινόν, ὅπερ εἶωθε δρᾶν,
τῶν ἐστιωμένων.

ubi λαβεῖν ἀριθμὸν ex more librariorum scriptum est pro ἀριθμὸν λαμβάνειν, quod Dobraeus restituit. In Aristophanis Pac. v. 782 omnes libri exhibent:

ἦν δέ σε Κακίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεύσαι,
μήθ' ὑπακούσης μήτ' ἐλ-
θῆς σπνέριθός αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρνιθας οἰκογενεῖς, γυλιούχνας ὀρχηστάς.

Bentleius ὑπάκουε et ἐλθὲ σπνέριθός scripsit, quorum alterum sufficit. poeta propter metrum variavit, librarii variata exaequarunt. Corrigenda adhuc huiusmodi varietas in fragmento Aristophanis ap. Stob. flor. 55, 2 (M. 106):

εἰρήνη βαθύπλοτε καὶ ζευγάριον βοεικόων
εἰ γὰρ ἐμοὶ πασσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκεῖσαι
τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.

ubi in fine tertii versus diiambus pro bacchio. restituendum est:

σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκεῖν

pro quo librarii post σκάψαι κάποκλάσαι ex more suo διελκεῖσαι scripserunt, cf. fragm. Menandr. ap. Suidam v. αἶρειν (M. 266):

μύρα, στεφάνους ἐτοιμάσον, σπονδὰς ποίει.

quod in anecd. Bekk. p. 358 sic scriptum est:

μύρα, στεφάνους ἐτοιμάσον, σπονδὰς ποίησον.

praeterea in quarto versu Aristophanis pro ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι, quod nihili est, corrigendum videtur: ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον ῥοφροῦντι, cf. fragm. Antiphanis ap. Athen. 4 p. 142, ubi libri ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φρόφει pro ῥόφει, quod Ruhnkenius correxit. — Huiusmodi igitur exemplis quam plurimis edocti monemus: ut et grammaticorum interpretandi et librariorum variandi morem sedulo observemus, ut menda ex utroque fonte orta et facilius adgnoscamus et certius corrigamus. Unum addimus: non solum in poetarum versibus librariorum mutationes arbitrarias deprehendi, sed etiam in prosae orationis scriptoribus. Democriti quae fertur sententia:

μηδὲ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον χρεὼν ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων.

eam nequaquam sic ab illo scriptam esse contendimus. sed elicita soni similitudine scripsit:

v. 18 εἴτα ἐπιχειρεῖ (ὁ
i in errorem ducti non-
quibus conferas fragmen-

αμβάνειν, quod Dobraeus

poeta propter metrum
arietas in fragmento Ari-

runt, cf. fragm. Menandr.

φέρονται, quod nihili est,
Antiphanis ap. Athen. 4
us correxit. — Huiusmodi
m interpretandi et libra-
te orta et facilius adgno-
rum versibus librariorum
toribus. Democriti quae

οιμήτων.
i similitudine scripsit:

μηδὲ διὰ δέος ἀλλὰ διὰ τὸ δέον χρεὼν ἀπέχεσθαι ἀμαρτημάτων.
quod ipsis verbis διὰ τὸ δέον tanquam certo argui videtur argumento. neque etiam in sententia
ap. Anton. p. 517:

ποθητός εἶναι μᾶλλον ἢ φοβερός κατὰ τὸν βίον προσαφόν· ὃν γὰρ πάντες
φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται.

ipsum Democritum initio ποθητός εἶναι μᾶλλον ἢ φοβερός scripsisse putaverimus, sed ποθητός
εἶναι μᾶλλον ἢ φοβητός. multi iam tunc erant in fingendis huiusmodi ὁμοιώμασιν, conf.
eiusdem sententiam: τὸ χρεῖζον οἶδεν, ὁκόσον χρεῖζει, ὁ δὲ χρεῖζων οὐ γινώσκει, vel ὁ γαμβροῦ
μὲν ἐπιτυχῶν εὖρεν εἶλον, ὁ δὲ ἀποτυχῶν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα, τὰς μὲν πόλεις ἀναθήμασι,
τὰς δὲ ψυχὰς μαθήμασι δεῖ κοσμεῖν, al. Restituendum tale πάριον videtur in corrupto versu
Menandri ap. Orion. Gnom. 7, 6 (M 197):

ἐλεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος.

corrige:

ἐλεῖν δ' ἐλεεινὸς ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος.

i. e. didicit misereri solus, ipse qui antea miser fuit. Contra detergenda eiusdem vocis iteratio
a dormiente librario scripta neque remota ab editoribus in sententia Hypsaei ap. Stob. flor.
95, 20:

Θεράπεινε τὸ φοβεῖσθαι καὶ οὐ φοβήσῃ πενίαν.

nimirum scripsit ille:

Θεράπεινε τὸ φεῖδεσθαι καὶ οὐ φοβήσῃ πενίαν.

At, dixerit aliquis, si librarii suo Marte genuinis veterum scriptorum verbis alia idem
significantia subiicere consueverant, quin omnia illa, in quibus eloquendi ratio mutata est, a
librariis profecta esse arbitramur? Cui respondemus: alterum certum esse, de altero non
posse dubitari. Quid enim? si in codice Mediceo tragicorum vetustissimo Aesch. Sept.
ad Theb. v. 861 H. post ἤδη διήλασθε σὺν σιδάρεσσι verba οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ
φόνῳ διεκρίθητε tanquam poetae versus leguntur; si in eodem codice Sophocl. Electr.
v. 1215 ἄνθρωπος οὐδενὸς σὺ, τοῦτο δ' οὐχὶ σὸν, ἀλλ' ἐμὸν legitur (idem in cod. Lips. inter scho-
lia, in Vind. 281 recte ἀλλ' ἐμὸν δηλ.); si in vetustissimis Euripidis codicibus Androm. v. 836
scriptum est ὀλεῖ μ' ὀλεῖ με δηλαδὴ πόσις, et in Aristophanis Cod. Ravennate Pac. v. 275
Πολ. οὐκ οὐκ ἐτερον δῆτ' ἐκ Αἰακδαίμονος μέτει ἀνίσσας τι; Κτδ. χωρὶς ταῦτ' ὃ δέσποθ'. Πολ.
ἔχέ νυν ταχύ; si vel inter fragmentorum versus talia inveniuntur, ut in fragmento Philemonis
ap. Athen. 14 p. 658:

ἐγὼ πρότερον μὲν φόνον τῇ Σικελίᾳ
ἐν τοῦτ' ἀπώτατον αὐτὸ τοῦς τεροῦς ποιεῖν
καλοῦς· ἔτι ταῦτα προσετίθην ἐκζητῶς,
τεροῦς Σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν
αἱ τε περισσότεραι Σικελικαί.
ἡμῖα ποιεῖν· εἰ λέγοι τις Σικελικά.

non hercle nisi qui non vult intellegere negabit etiam vetustioribus codicibus interpretamenta
grammaticorum adscripta fuisse iisque ipsis scriptorum verba in nostris codicibus esse depra-
vata. Idem arguitur locis non paucis, in quibus singula verba eorumque interpretamenta con-
iuncta leguntur, ut in cod. Med. Soph. Antig. v. 628:

ἄρ' ἀγνόμενος
 τῆς μελλογάμου νέμφης
 τάλιδος ἔχει μόρον Ἀντιγόνης
 vel Oedip. Colon. v. 1069:

πάντα δ' ὀρμάται κατ'
 ἀμπυκτῆρια φάλαρα πόλων
 ἄμβασις

vel in fragmento Menandri ap. Lucianum (M. 521):

λάθριοι τὸ λοιπὸν ἄρ' ἐπιθυμία κακαί
 γαμηλίῳ λέγει τε μοιχὸς ἐντροφῶν
 ἐπιβουλαὶ καὶ φαρμακεῖαι καὶ νόσων χαλεπώτατος
 φθόρος, μεθ' οὗ ἔῃ πάντα τὸν βίον γυνῆ.

Testantur denique multae illae genuinorum verborum interpretamentorumque mixturae, ut si Aesch. Sept. ad Theb. v. 91 pro τίς ἄρα ῥύσεται; quod in multis codd. sic explicatum vi-

dere licet: τίς ἄρα ῥύσεται; in cod. Par. C. τίς ἄρα λεύσεται; legitur, vel in cod. Mediceo Aesch. Choëph. v. 319 σκότῳ φάος ἰσοτίμοιρον ex ἀντίμοιρον et ἰσόμοιρον, v. 441 μόρον κτεῖ-
 ναι μωμένα ex κτεῖναι et θεῖναι, al. m. Iure igitur merito si Aristoph. Av. v. 717 in libris legitur: ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ἡρῆς οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,

apud Suidam autem οὕτω πρὸς ἔργα τρέπεσθε, hoc ex πρὸς ἅπαντα ^{ἔργα} natum putabimus, et quod Acharn. v. 923 in cod. Rav. aliisque scriptum est:

κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπασ,
 σελαγοῖν' ἂν αἱ νῆες

ex σελαγοῖν' ἂν ^{αἱ νῆες} εὐθύς, quod Piersonus recte restituit ex scholiasta, neque enim ullo modo naves in utraque sententiae parte enuntiabantur, vel Vesp. v. 240:

ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὠνδρες, ὡς ἔσται Ἀχχίτι νυνί.

quod omnes codices exhibent, ex:

ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὠνδρες, ὡς ^{ἔσται} δίκη Ἀχχίτι νυνί.

et in fragmento Euripidis Antig. ap. Stob. flor. 108,3 (N 174):

πολλάκις τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει.

ubi Hermannus πολλοῖς scripsit, ex:

πολλάκις
 ἔσθ' ὅτε τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει.

(cf. Hesych. ἔσθ' ὅτε, πολλάκις), et Aesch. Prom. v. 66:

ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σὼν ὑπὲρ στένω κακῶν.

ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
 στένεις; ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς ποιεῖ.

ex: αἰαῖ, Προμηθεῦ, σὼν ^{ὑπὲρ} ὅσον στένω κακῶν.

ne gemitui Vulcani vis oratoria, Roboris verbis varietatis gratia absit, cf. Eurip. Phoen. v. 1430:

φεῦ, φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσον στένω (fuit, nisi fallimur, στένω σ' ὅσον), Iphig. Aul. v. 370 Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω et Eubuli senarium ap. Athenaeum 13, p. 568, quem similis genetivi interpretatio in septem produxit pedes: Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου πέρι στένω. Sophocles Electr. v. 61 in Laur. A. aliisque codd. sic scriptus est:

δοκῶ μὲν, ὥς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

abundante vocula ὥς, quae in verba inrepsit, postquam ab interprete supra lineam scripta est. idem Epicharmi versui accidit ap. Eustrat. ad Arist. Eth. sic tradito (Mull. v. 110):

οἶμαι δ' ὥς οὐδεὶς ἐκὼν ποτηρὸς οὐδ' ἄταν ἔχων.

Recte delerunt vocem ὥς v. d. praeter editorem edit. Paris. a. 1860, qui: 'ceterum, inquit, οἶμαι δ' ὥς pro codicis lectione οἶμαι δ' ὥς reposui', multus ille in restituendis huiusmodi tetrametris et trimetris. In eiusdem philosophi ac poetae v. 221 M.:

δυσπάλαιστος ὢν τοὺς ἄλλους εὐπάλαιστους ἀποφανῶ

Lorenzianus δυσπάλαιστος ὢν τοὺς ἄλλους scripsit. praestat, nisi fallimur:

δυσπάλαιστος αὐτὸς ἄλλους εὐπάλαιστους ἀποφανῶ

(cf. Aesch. VII v. 6 in cod. Gud. aliisque Ἐτεοκλῆς ἂν εἶς ὢν πολὺς κατὰ πτόλιν). In Eurip. Suppl. v. 656 ὄρω δὲ φῦλα τρία τριῶν συστρατευμάτων ex συστρεμμάτων (cf. συστρεμματάρχης) et interpretatione στρατευμάτων coalitum est; in fr. Eurip. Alem. ap. Stob. flor. 8, 12 (N. 68) in Par. B. scriptum erat: τό τ' στόμ' εἰς ἔκκληξιν ἀνθρώπων ἄγει, ex ἄγει et ἔχει; in fragm. Soph. Eriph. ap. Stob. flor. 43, 7:

ὅπου δὲ μὴ τὰ ῥᾶστ' ἐλευθέρως λέγειν

ἔξεστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χεῖρονα,

ἁμαρτία σφάλλονται τὴν σωτηρίαν.

in verbis τὰ ῥᾶστ' litteras aliquot vides interpretationis τὰ ἄριστα, separationem vocis explicatae τὰ λῶστ', quae restituenda est. In fragmento Euripidis ap. Stob. flor. 88, 8 (N. 1052):

τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐτίσταμαι

χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὖσεβεῖν τ' ἡσυχρότα.

πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς

γένοιτ' ἂν; οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίδαοι ποτέ.

ferri nequit σώματος, Düntzeri coniecturam λήματος non audent recipere quippe non intelligentes quomodo ex λήματος ortum sit σώματος. sed potuit facile, postquam grammaticus ad vocem τοιοῦδε interpretationem σώματος adscripsit:

πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς

γένοιτ' ἂν;

ut Soph. Oed. tyr. v. 971 ex τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβὴν θεσπίσματα x. t. λ. prodiit, quod omnes codices habent, τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὴν θεσπίσματα. Menander in fragmento ap. Stob. flor. 91, 29 (M. 526) de auro argentoque tanquam de diis locutus ita pergit:

ἰδρυσμένους τοῦτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν

εὔξει τί βούλει, πάντα σοι γενήσεται,

ἀγρός, οἰκία, θεράποντες, ἀγροῦράματα,

φίλοι, δικασταί, μάρτυρες x. t. λ.

Non apti sunt reliquis οἱ δικασταί, neque δίκης τε sive ἐν δίκῃ τε oratoria totius loci fert ratio. igitur Meinekios: malim, inquit, βοηθοί, quod in simillimo loco Philemonis legitur (Stob. flor. 91, 13 φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες)—sed quo tandem pacto ex βοηθοί extitit δικασταί? nimirum vox δικασταί habet aliquid rei significatae, nam οἱ ἐν δίκῃς βοηθοί hic dicebantur. hoc igitur superscripto advocati tandem in iudices mutati esse videntur, ut Soph. Oed. Colon. v. 1466: ἐπιτῆξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπή φλέγει πάλιν ex αὐδῶ γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν, quod scholiastae interpretatio ταχῆα testatur, adscriptis verbis ἐν οὐρανῷ prodit οὐρανία ἀστραπή. Quantas turbas fecerint interdum talia interpretamenta, exemplo sit fragmentum Eurip. Palam. sic ap. Stob. flor. 91, 24 (N. 584) traditum:

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφήν ἔχουσι, συντρέχει δ' ἐς ἐν τόδε
τούτων δὲ πάντες, οἷτε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ἔπερ
μοχθοῦσιν· ὅς δ' ἂν πλείστ' ἔχῃ, σοφώτατος.

quae tantopere corrupta sunt, ut editores vix temptaverint corrigere. nisi quod Grotius παντοῖαι τύχαι, μορφήν et συντρέχει δ' ἐς ἐν τόδε πάντων ἔπαινος coniecit, quae non satis commode praecedunt sequens μοχθοῦσι χρημάτων ἔπερ. Pars codicum habet ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφήν ἔχουσι συντρέχει δ' εἰς χρήματα. scilicet εἰς ἐν τόδε explicabatur voce χρήματα (συντρέχει δ' εἰς χρήματα ἐν τόδε), quae in aliis codicibus ἐν τόδε expunxit, in aliis versus superpositi verba αἱ τύχαι restituendum videtur:

τὴν ἴσῃν,
Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι
μορφήν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἐν τόδε
πάντων ἐπιμύλει· οἷ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ἔπερ
μοχθοῦσιν· ὅς δ' ἂν πλείστ' ἔχῃ, σοφώτατος.

cf. fr. Antiop. N. 210 φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ἔσαι τύχαι ὅσαι τε μορφαί et Ion. v. 381:

πολλὰ γὰρ πολλοῖς εἰσὶ συμφοραὶ βροτοῖς,
μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχὲς
μόλις ποτ' ἐξέτροι τις ἀνθρώπων βίη.

in quibus ultima verba sententiam pervertunt. corrigendum:

ἐν δ' ἂν εὐτυχὲς
μόλις ποτ' ἐξέτροι τις ἐν θνητῶν βίη.

Recte igitur duo errorum genera definiuntur, quibus genuina scriptorum elocutio mutabatur, alterum interpretatione grammaticorum natum, librariorum variandi libidine alterum. quae, ut sunt admodum similia, ita simili etiam invenienda atque corrigenda sunt ratione. Quibus denuo nunc calami errores comparabimus, ut fines qui inter diversa mendorum genera intercedunt magis magisque dilucidentur. In Euripidis Bacch. v. 307 codices exhibent:

οὐχ ὁ Λόντεος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναικας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἐνεστὶν ἐς τὰ πάντ' αἰεί.

atoria totius loci fert ratio.
monis legitur (Stob. flor.
it *δικασταί*? nimirum vox
ebantur. hoc igitur super-
d. Colon. v. 1466: *ἐπιτηξα*
ει πάλιν, quod scholiastae
ία ἀστραπή. Quantas tur-
um Eurip. Palam. sic ap.

isi quod Grotius *παντοῖαι*
on satis commode praece-
σι *πᾶσιν αἱ τίχαι* μορφῶν
χημάτα (συντρέχει δ' εἰς
perpositi verba *αἱ τίχαι*.

μορφᾶι et Ion. v. 381:

a scriptorum elocutio mu-
variandi libidine alterum.
corrigenda sunt ratione.
iversa mendorum genera
codices exhibent:

ἐτ μὴ σωφρονεῖν, quod etiam ap. Stob. flor. 5, 15 et 74, 8 legitur. et hoc quidem sententia po-
stulat, metrum respuit. aut igitur μὴ φρονεῖν scribendum aut κακοφρονεῖν, quod grammaticus
ita interpretatus sit ut contrarium sequentis σωφρονεῖν significaret. Sed in eiusdem fabulae
v. 270, ubi Tiresias Pentheum sic increpat:

ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
καλὰς ἀφόρμας, σὲ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν
σὺ δ' εὐτροχὸν μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοις δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
Θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ
κακὸς πολίτης γίγνεται τοῦν οὐκ ἔχων.

vox *Θρασὺς* aliena est a sententia, in cuius subiecto non significabatur nisi quod per se pro-
bum est. nimirum *δυνατὸς* infinitivum desiderat, respondebant sibi οἷός τε λέγειν et *δυνατὸς*
δρᾶσαι:

δρᾶσαι τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ
κακὸς πολίτης γίγνεται τοῦν οὐκ ἔχων.

(cf. Phoen. v. 506 *δυνατὸς ὦν δρᾶσαι* τὰδε, Heracl. v. 730 *εἴτ' ἤσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυ-*
μος εἴ, fr. Thes. N 393 *δρᾶσαι* δὲ χειρὶ *δυνατὸς*). nunc etiam recte se habet vocula *τε* (*τε . .*
καί), quae voci *Θρασὺς* male iungebatur. Ad fragmentum Philemonis M. 175:

ὅταν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδίαν ὁμιλεῖ,
μεγάλων κακῶν θησαντὸς ἐξορύσσεται.

Meinekios: 'fortasse, inquit, *ἐὰν γυνὴ γυνῇ προσομιλῇ κατ' ἰδίαν*. Nisi pro *ὁμιλεῖ* legendum *συνῇ*.
itaque grammaticis vitium tribuebat, sed *τὸ κατ' ἰδίαν ὁμιλεῖν* sive *συνεῖναι* nequaquam sufficit
ad cumulandum quem sequens versus innuit malorum thesaurum. *ὁμιλεῖ* igitur calami error
est. et dativus quidem librarium fefellisse videtur. restituendum:

ὅταν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδίαν λαλῇ,
μεγάλων κακῶν θησαντὸς ἐξορύσσεται.

In Philemonis versibus bis ap. Stob. flor. 102, 4 et 114, 1 insertis (M. 71):

ἄνθρωπον ὄντα ῥᾶδιον παραινέσαι
ἔστιν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐκ ῥᾶδιον.
τεκμήριον δὲ τοῦς λατροῦς οἷδ' ἐγὼ
ὅτι ἐργατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα
πάντας λαλοῦντας, εἴτ', ἐὰν πταίσωσί τι,
αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἶων τότε.
ἕτερον τὸ τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἔστι ἴσως.

in primo versu Benteius *ἄλλω πονοῦντι* correxit, in ultimo Brunckius articulum addidit: *καὶ*
τὸ θεωρεῖν. recte hoc quidem, sed non ita ut sententiam laborantem sanaret. neque enim *τὸ*
ἀλγεῖν et *τὸ θεωρεῖν* (*ἀλγοῦντας*) opposita sibi sunt, sed *τὸ ἀλγεῖν* et *τὸ θεραπεύειν*. hoc igitur
restituendum, tollenda autem qua nunc non opus est vocula *ἔστι*, a librariis ad metrum ful-
ciendum addita postquam *θεωρεῖν* scriptum fuit:

ἕτερον τὸ τ' ἀλγεῖν καὶ τὸ θεραπεύειν ἴσως.

In Euripidis fragm. Meleagr. ap. Stob. flor. 74, 12 (N. 525):

ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα εἶναι χρεῶν
ἐσθλὴν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός.

poeta neque dicebat τὴν ἔνδον μένουσαν γυναῖκα χρεῶν ἐσθλὴν εἶναι, neque etiam τὴν ἐσθλὴν γυναῖκα χρεῶν ἔνδον μένουσαν εἶναι, sed τὴν ἔνδον μένουσαν γυναῖκα χρεῶν λέγειν ἐσθλὴν. corrigendum igitur:

ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα εἰπεῖν χρεῶν
ἐσθλὴν κ. τ. λ.

Sic igitur calami errores ubique adgnoscentur pravitate sententiae, quae non raro vel una litterula commutatur. Verissime Meinekios in Electrae verbis ap. Soph. v. 187 pro Laur. A. reliquorumque ut putant codicum scriptura:

ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάχομαι,
ἃς φίλος οὐκ ἐπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἐποικος ἀνάξια
οἰκονομῷ θαλάμῳ πατρὸς, ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολῇ
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

ἄτις ἄνευ τεκέων correxit. neque enim quae κατατίκεσθαι se dicit et inquilinae instar degere in patris thalamis, nunc de Agamemnonis morte et absentia Orestis loquitur, sed vitae suae conditionem deplorat ἄτεκνον et ἀνύμφετον. idque in cod. Vind. 281, qui etiam veterum scholiorum particulas habet a grammatico Laur. A. non transscriptas (simillimus est cod. Flor. F. a Dübnerio in scholiis conlato) ex eodem non dubitamus vetustiore fonte sic est adscriptum: ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάχομαι. γρ. τοκέων καὶ τεκέων. In sententia Euripidis Antig. N. 163 (Stob. 93, 13):

ἄνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κάρετιν ἔχων τύχοι.

non liquet cur de auro amici sermo fuerit. imo in universum aurum cum insipientia coniunctum inutilis hominis amicus dicebatur i. e.

ἄνδρὸς φίλος δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος.

Euripidis ex Antiope fabula sententia multifariam per antiquitatem adhibita apud Nauckium fr. Eur. 220 sic scripta est:

γνώμαις γὰρ ἄνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦντ' αἰ πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας
νικᾷ, σὺν ὅλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

In primo versu Stobaci (flor. 54, 5) scriptura γνώμη necessaria. scripserunt librarii et qui initium tantum sententiae suis rebus aptabant, γνώμη ἄνδρὸς et γνώμαις ἄνδρῶν, ipse Euripides singulari numero usus est, ut sequens ἰσχύει subiectum haberet. sed male omnino dicta sunt in quarto versu verba σὺν ὅλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν. prorsus ἔξω δρόμου Galeni σὺν ὅλοις et Bergkii σὺν ὅλῳ. scilicet verbis ἐν σοφὸν βούλευμα opposita erat ἡ τῶν πολλῶν ἀμαθία, quae perniciosissima dicebatur. scribendum igitur:

neque etiam τὴν ἐσθλὴν
εὐὴν λέγειν ἐσθλὴν. corri-

ae non raro vel una litte-
v. 187 pro Laur. A. reli-

quilineae instar degere in
utur, sed vitae suae con-
tiam veterum scholiorum
est cod. Flor. F. a Düb-
est adscriptum: αἰς ὧν
atig. N. 163 (Stob. 93, 13):

cum insipientia coniunc-

hibitā apud Nauckium fr.

runt librarii et qui ini-
ἀνδρῶν, ipse Euripides
male omnino dicta sunt
ἐξω δρόμου Galeni σὺν
posita erat ἡ τῶν πολλῶν

σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, σὺν ὅχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

In fragmento Menandri (M. 241) ap. Stob. flor. 3, 9:

ἑκαστός ἐστι τῷ λογίσασθαι κατὰ τρόπον
ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πόλιν
σύμβουλος· ὁ διαφέρων λογισμῷ πάντ' ἔχει.

Bentleius βουλῆς coniecit pro σύμβουλος, Porsonus: σύμβουλος· ὁ λογισμῷ διαφέρων πάντ' ἔχει.
recte hoc quidem, sed praeterea πόλιν corrigendum erat:

ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πόλει
σύμβουλος.

In Alexidis fragmento ap. Athen. 9, 379 (M. 146):

τὸν ὀψοποιὸν σκεῦσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦτο, ἄλλο δ' οὐθέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρίνειν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην κ. τ. λ.

Dindorfius κρίνειν scripsit, sed nemo dixit ὁ μέλλων κρίνειν. itaque Meinekius nunc κενὴ κρίνειν
coniecit. mirari licet non omnes scripsisse ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρίνων, quod idem est
atque ὁ ταῦτα ἐδόμενός τε καὶ κρίνων. Ignoti tragici fragmentum (N. adesp. 376) a schol. Hom.
Od. 18, 367 traditum: ἦμιος ὅς δι' αὐγῆς (sic Lobeckius pro διὰ γῆς) πάντα βλαστάνει βορροῖς
φθίνει τε, in quo Nauckius ὅς δι' scripsit, nondum persanatum est. scribendum:

ἦμιος,
ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βορροῖς
φθίνει τε

quo hic locus desiit activam quam Lobeckius dicebat verborum βλαστάνειν et φθίνειν vim
testari. Quod ap. schol. Soph. Electr. v. 1437 ad verba δι' ὧτος ἂν παῦρά γε adnotatum est:
μὴ ἀνατεταμένως φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐλαφρῶς. ἐν τῷ λαλεῖν δὴ μὴδὲ μὴκύνειν τὸν λόγον (Flor. G. αὐτῶ
λαβεῖν δεῖ δὲ κρίνειν), a Wolfio sic in senarium redactum: ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μὴ τι μὴκύνειν λό-
γον, fuisse videtur: ἀπλῶς λέγειν δεῖ μὴδὲ μὴκύνειν λόγον. Quod in mon. Menandr. M. v. 185
legitur: εὐνοῦχος ἄλλο θηρίον τῶν ἐν βίῳ, fuit fortasse: εὐνοῦχος ἀθλιώτατον τῶν ἐν βίῳ. ob-
servare licet voces longiores, comparativos maxime et superlativos, in particulas inanes
dilabi, cf. p. XVI prior. comm. nostrae, ubi tamen male in Eur. fr. N. 1039 ἐξοχώτατον
scripsimus, nescii tunc emendationis Halmianae ὁ τ' ὀλβος ὡς ἐξωθέν ἐστι πραγμάτων. In
Mnesimachi fragm. M. 2 ap. Athen. 10, 417:

εἰμὶ γὰρ Βοιωτίας
ὀλίγα μὲν ἄλλων δίκαια ταῦτα, πολλὰ δ' ἐσθίων.

Meinekius λαλῶν correxit, sed ταῦτα ferri nequit. possit aliquis dicere 'parum curans haec
iusta' sive 'parum exercens' (ὀλίγον ἀσκήων μὲν δίκαια ταῦτα), nemo dixit 'pauca loquens haec
iusta' neque etiam, quod Meinekius nunc scripsit, ταῦτα πολλὰ ἐσθίων. in senario Boeotus ille
dixisset: ὀλίγα λαλῶν δίκαια, πολλὰ δ' ἐσθίων, in tetrametro verbis paullulum pinguioribus dixit:

ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, κάρια πολλὰ δ' ἐσθίων.

(cf. Rhcs. v. 465 ἡ κάρια πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν, Soph. Ai. v. 1359 ἡ κάρια πολλοί,

Aesch. Eum. v. 646 *κάρτα πολλή μηχανή λυτήριος*. In fragmento Euripidis (N. 793) ap. Stob. ecl. 2, 1, 2 a Nauckio sic emendato:

τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμεοι
σαφῶς διόμυσθ' εἰδέναι τὰ δαμόνων;
οὐ τῶνδε χειρῶνακτες ἀνθρώποι λόγων·
ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι,
οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων.

pro *πείθειν* sententia requirit *ἀπατῶν*. scribendum igitur aut hoc ipsum aut *ψεύδειν*, ac fuit fortasse *ψευδῇ λέγειν* sive *ψευδοῖν*. In compar. Men. et Phil. hoc Menandri fragmentum traditur (M. 525):

ὅταν εἰδέναι θέλῃς σπαντὸν ὅστις εἰ,
ἐμβλεψὼν εἰς τὰ μνήμαθ', ὥς ὁδοιπορεῖς.
ἐνταῦθ' ἔνεστ' ὅσα τε καὶ καύφη κότις
ἀνθρώπων βασιλείων καὶ τεράνων καὶ σοφῶν
καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χορήμασιν
αὐτῶν τε δόξῃ κατὰ κάλλει σωματίων.
καὶ οὐδὲν αὐτῶν τῶνδ' ἐπύρκεσεν χρόνος·
κοινῶν τὸν ἄδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί.
πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίνωσκε σπαντὸν ὅστις εἰ.

Meinekios in v. 8 *ἀλλ' οὐδέν* scripsit. 'praeterea, inquit, fortasse αὐτοῖς pro αὐτῶν et χρόνον cum Grotio pro χρόνος'. quorum hoc non sufficit ad sententiam restaurandam, qua dicebatur, nihil illarum rerum defendisse ab eis mortem. hoc tragicus poeta dixisset *ἐπύρκεσεν μῦθον*, comicus Homerum (*οὐδὲ τί οἱ τόγ' ἐπύρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον*) pressius secutus scribere poterat: *ἐπύρκεσεν ὄλεθρον*. — Sed haec leviora calami vitia erant et circa singulas maxime voces versantia. Quibus graviora nonnulla errata addemus eorum potissimum gratia, qui, ne longius secedere cogantur de litterulis per tempora caliginosa a librariis dormitantibus scriptis, aut propagare ad posteros vitiorum rudem indigestamque molem malunt aut pravarum interpreta-
tionum artificum tormentisque veteres scriptores vel magis discruciare. In Menandri de femina divite fragmento ap. Stob. 69, 4 (M. 313):

γενὴ πολυτελὴς ἔστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἔα
ἔην τὸν λαβόνθ' ὥς βούλετ' ἀλλ' ἔνεστί τοι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες ἔλθόνθ' εἰς νόσον
τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς,
ἀνχοῦντι συμπαρέμεινεν ἀποθανόντα τε
ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως ὅρα
εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τὸν καθ' ἡμέραν κ. τ. λ.

nihili est *ἔνεστιν ἀπ' αὐτῆς*, nihili *παῖδες*, nihili *ἔλθόνθ'* εἰς νόσον τὸν ἔχοντα ταύτην. neque sufficit cod. A. scriptura *ἐν ἔστι*, neque etiam distinguendum cum Meinekio *γενὴ πολυτελὴς ἔστ'*, *ὀχληρόν*, nam *ἐθεράπευσεν*, *ἔθαψε*, *περιέστειλε* sunt aoristi sententiae. omnia simul corri-
genda sunt scribendo:

ἀλλ' ἔχει τί τοι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς πᾶς τις ἐλθὼν εἰς νόσον.
τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς κ. τ. λ.

Ad Menandri versus ap. Orion. Gnom. 4, 1 (M. 195) mirifice corruptos:

ἀλλὰ θεὸς οὐδεὶς εἰς τὸ προκόλπιον φέρει
ἀγέριον, ἀλλ' ἔδωκεν εὖνους γενόμενος
πόρνης βουλὴν ἔδειξεν εὐπορίας τινός,
ἣν ἂν παρὴς μὲν αἰτιῶ θεόν,
ἦδη δὲ τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακίᾳ.

optime Meinekios: 'nihil ultra, inquit, requirerem si legeretur: παράσας ὁδὸν τ' ἔδειξεν εὐπορίας τινά'. quae ipsa poetae verba esse arbitramur, nisi quod βουλὴν non ex ὁδὸν depravatum videtur, sed ex λαβὴν. de voce παράσας sic in duas syllabas coartata non dubitamus. similis correptio apud Polybium 5, 106, ubi de Peloponnesiis: κατὰ τὸν Εὐριπίδην, inquit, ἦσαν αἰὲ πρυσίμοχοι (Bekk. πρᾶσιμοχοί) τινες καὶ ὅποτε ἦσινχοι δορί. in cod. Mon. πλῆσιμοχοί scriptum est, coniecerunt praeterea τλῆσιμοχοί, τρυσίμοχοί, ἀμπρενσίμοχοι. fuit, ni fallimur:

αἰ
πρυσίμοχοι κοῦποθ' ἦσινχοι δορί.

In fragmento Menandri M. 296 initio prorsus obscuro:

οἶοι λαλοῦμεν ὅντες οἱ τρισάθλιοι
ἅπαντες οἱ φρωῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα.

in secundo versu subiectum sententiae conlocatum est; praecedebat in primo praedicatum. fuit igitur non οἱ τρισάθλιοι, sed τρισάθλιοι, neque etiam vocem τρισάθλιοι antecedeat οἶοι vel οἶον, quae sibi repugnant. itaque aliquid huiusmodi dicebatur:

εἰσὶν ταλαίπωροί τε καὶ τρισάθλιοι
ἅπαντες οἱ φρωῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα.

Euripidis versus fr. Melanipp. N. 514 ap. Stob. 86, 9:

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγενεῖαν τοῖς γὰρ ἀνδρείους φέσιν
καὶ τοῖς δικαίοις τῶν κενῶν δοξασμάτων,
καὶ ὅσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

sanos habuisse videntur omnes. tamen sunt corruptissimi. neque enim τὰ κενὰ δοξάσματα homines significant κενῶν δοξασμάτων πλήρεις, neque verba καὶ ὅσι δούλων aut recte conlocata sunt (referenda sic essent ad τῶν κενῶν δοξασμάτων, non ad τοῖς ἀνδρείους) aut per se recte se habent. non est enim cur de servorum filiis potius dicatur quam de servis. corrigendum est:

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγενεῖαν τὰς γὰρ ἀνδρείας φέσεις
καὶ τὰς δικαίας καὶ κενὰς δοξασμάτων,
καὶ ὅσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

(cf. Eurip. Electr. v. 367 οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν· ἔχουσι γὰρ τάραγμα ἅι φέσεις βροτῶν, Soph. Oed. tyr. v. 674 αἱ δὲ τοιαῦται φέσεις ἀπταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισταί φέρειν). Eminent vitiis gravioribus fragmentum Soph. Alead. N. 86 sic apud Stob. flor. 91, 27 scriptum:

τὰ χροῖμα' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους,
αὐθις δὲ τιμὰς, εἰτα τῆς ὑπεριότητος
τεταρνίδος τ' ἄγονον αἰσχίαν ἔδραν.

ἔπειτα δ' οὐδείς ἐχθρὸς οὔτε φύνεται
 πρὸς χρήμαθ', οἳ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν.
 ξένος γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἐς τε τὰ βατὰ
 καὶ πρὸς τὰ βατὰ χολώθεν πένης ἀνὴρ
 μὴ δ' ἐντυχὼν δέναι· ἂν ὦν ἐρᾷ τυχεῖν.
 καὶ γὰρ δεσειδὲς σῶμα καὶ δεσώνυμον
 γλώσση σοφὸν τίθεισιν εὐμορφὸν τ' ἰδεῖν.
 μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νόσειν ἐξουσία
 πάρεστιν αὐτῷ ἀποκρίψασθαι κακά.

In v. 3 Salmasius θακοῦσιν correxit. dein αἰσχίστην et ἡδίστην codices, Gaisfordius ἐχθίστην. quorum αἰσχίστην et ἐχθίστην a sententia loci aliena. possis ἐσχάτην, nisi praestaret ἡδίστην. Versus 4 et 5 sententia ferri nequit. unde Meinekius: οἳ τ' ἐχοντες proposuit. de quo non dubitandum videtur. ac postquam calami errore οἳ τε φύντες scriptum fuit, interpolator his verbis alterum membrum adaequasse videtur. sententia, ni fallimur, fuit: amant divitias habentes aequae atque non habentes i. e.

ἔπειτα δ' οὐδείς ἐχθρὸς οὔθ' ὁ μὴ λαχὼν
 πρὸς χρήμαθ', οἳ τ' ἐχοντες ἀρνοῦνται στυγεῖν.

In v. 6 Plutarchus δεινός suppeditat et in v. 8 οὐδ' ἐντυχὼν; in v. 7 post τὰ βατὰ vocula τε excidisse videtur. Ad v. 10 Meinekius: 'sententia, inquit, requirit: γῆρας νέον.' quod ipsum in γλώσση σοφὸν corruptum esse non dubitamus. Similis depravatio in fragmento Euripidis Chrysippi. ap. Stob. flor. 66, 2 (N. 839):

γνώμη σοφός μοι καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχου·
 δίσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

ubi non consentimus Nauckio γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχου coniicienti. neque enim prima persona in altero versu sententiae gratia adhibita etiam in altera opus est, neque sic cohaeret omnino quod sequitur cum antecedentibus. sed τὸν δίσμορφον καὶ ἀγαθὸν praecedebat ὁ καλλίσμορφος καὶ κακός. itaque pro γνώμη σοφός scribendum videtur:

μορφῇ καλὸς μοι καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχου·
 δίσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

In v. 11 Meinekius καὶ νόσον (νόσων) ξινοῦσιν vel καὶ νόσον παρνοῦσιν ἐξεστίν vel χαίρειν καὶ νόσῳ vel νόσοις. sed prorsus alienum a morbis τὸ χαίρειν, quod corruptum ex χραισμεῖν:

μόνῳ δὲ χραισμεῖν καὶ νόσους ἐξουσία
 πάρεστιν αὐτῷ ἀποκρίψασθαι κακά.

non legitur quidem haec vox hodie in tragoedia, sed multa aut casu (quod demonstrari potest) non inveniuntur in exiguo tragoediarum numero nobis servato aut calami errore sive interpretatione obscurata sunt, nec sufficit omnino ad propulsandum aliquod vocabulum a tragoedia sive comoedia, ut ostendas non legi illud hodie, nisi praeterea cur non potuerit adhiberi probabiliter demonstres. In fragmento Euripidis Antiop. N. 200 ap. Stob. flor. 6, 22:

καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσχοῦσι βίον, ἢν σφαλιῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολὺται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰδυμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταῦτ' μένειν.

quod ita corruptum est, ut Meinekius post tertium versum alium excidisse coniceret, non possumus non suspicari:

λῆ γὰρ ὧδ' εἰδυμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταῦτ' μένειν.

cf. Etym. magn. τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ ἰ. Εὐριπίδης. quod Nauckius etiam fragmento ex Euripidis Telepho ap. schol. Arist. Acharn. v. 454 recte adhibuisse nobis videtur pro τί δ' ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις coniciens σὺ τῷδε πείθεσθαι με λῆς; Receptum esse videtur λῆς et λῆ a poetis atticis ad θέλεις et θέλει μονοσυλλαβῶς pronuntiandum. Est etiam locus comoediae, in quo atticam personam hac voce usam esse valde suspicamur. etenim in Menandri ex ὑποβολμαῶν versibus ap. Stob. eclog. I, 6, 1 (M. 212):

παύσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον
ἀνθρώπινος νοῦς ἐστὶν ἄλλο τῆς τύχης,
εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς.

non negabis commodè legi εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴθ' ὃ λῆς (non potuit enim, cum τοῦτο necessarium esset, dicere εἴτ' ἐστὶ πνεῦμα θεῖον εἴθ' ὅτιον θέλεις). Meinekius εἴτε μὴ (quod neque sententiae neque litteris sat aptum) et in primo versu οὐδὲν γὰρ, Κρείων scripsit, quod non recte sequi videtur post παύσασθε. fuit fortasse οὐδὲν γὰρ πάντ' κ. τ. λ. sed gravius vitium restat initio. quo enim pacto qui locuti erant iubeantur desinere νοῦν ἔχοντες, non intellegimus. imo clamabat ille παύσασθε νοῦν λέγοντες (cf. fr. Eurip. N. 22 τὴν εὐγενεῖαν πρὸς θεῶν μὴ μοι λέγε, fr. Menandr. M. 519 ἀπολεῖ με τὸ γένος, μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς τί με, μῆ-
τις, ἐφ' ἐκάστῳ τὸ γένος). In fragmento Menandri ap. Stob. ecl. I, 6, 7 (M. 344):

οὕτως ἀνυπόστατον ἡ τύχη ποιεῖ
τὸ σύμφερον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίη·
οὐ χρεῖται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα
οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι.

Meinekius versum tertium uncis inclusit utpote ab ipso Stobaeo sive alio scriptore profectum. sed cur ille quisquis fuerit οὐ χρεῖται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα dicere maluerit, quam οὐ νόμοις sive οὐ κατὰ νόμους κρίνει τὰ πράγματα vel οὐ χρεῖται νόμοις κρῖνον τὰ πράγματα vel οὐ νόμοις χρώμενος κρίνει τὰ πράγματα, vix explicaveris. sed hoc intellegere nobis videmur, optime se habere et cum praecedentibus et sequentibus cohaerere:

οὐ χρεῖ νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα,
οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι.

quod χρεῖ hodie non nisi in tragoedia Atticorum legitur, non satis causae esse videtur ut ex comoedia excludatur. non mirum autem rariores maxime voces depravatas esse a librariis, qui vel satis tritas tritioribus permutant. Apud Stob. flor. 19, 43 Democriti sententia sic scripta est:

χρεῖται τὸν οὐόμενον νόμον ἔχειν ὁ νοουμένης τί ματαιοπονέει.

de quibus Meinekius: 'χρυσὸν' delete (potest enim ex praecedente χρύσιον natum esse) et insertis post ἔχειν verbis οὐκ ἔχοντα δέ, satis probabilem sententiam restituas, non aptam tamen ad tituli huius argumentum. non opus est titulum deserere dummodo pro οἰόμενον scribas ὀρεγόμενον (sequitur χρημάτων ὀρεξις). Facilius etiam nomina propria depravantur. In loco Menandri de Byzantiis ap. Athen. X p. 442 (M. 67):

πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σέ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ
ἀνίσταμαι γοῦν τέσσαρας κεφαλὰς ἔχων.

Herwerdenius ἢ *Alia* coniecit pro scriptura librorum διὰ σέ, quam Meinekius defendit. imo dixit:

ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα Θάσιον καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ
ἀνίσταμαι γοῦν τέσσαρας κεφαλὰς ἔχων.

notum est, vinum Thasium inter praestantissima habitum esse. hinc etiam locus Alexidis corrigendus esse videtur non uno modo corruptus, qui legitur ap. Athen. 10 p. 441 (M. 162):

A. γυναιξὶ δ' ἀρχεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ
πίνειν διακρίξ· *B.* ἀλλὰ μὴν, ἢ τῷ θεῷ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαπρὸς,
λέγων, γέρον γε δαμονίως. *A.* ἀσπάζομαι
γρᾶν σφίγγα πρὸς ἐμὲ ὡς ἀνίγματα λέγε
καὶ τὰ λοιπά.

quem locum Eustathius ad Odys. p. 1449 his tangit verbis: οἶον γέρον Θάσιος οἶνος, διπερ ἡδύτερον ὁ κομικὸς Ἀλεξὶς φράζων φησὶν Οἶνος καὶ μάλα πολὺς γε, ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαπρὸς, γέρον δαμονίως. Coniecerunt in v. 4 Piersonus pro ἡδύς γ' ex Eustathii πολὺς γε: πολὺς, in v. 5 pro λέγων Bergkiius γελῶν, Meinekius γέρον, Hirschigius scripsit ἡδύς, πολὺς, ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρὸς ἥδη γέρον τε δαμονίως. Quae non sufficiunt. ac primum: unde Eustathius, cum scribit γέρον Θάσιος οἶνος, Thasium vinum hic describi novit? dein: quo pacto huic dialogo ὅσον ἂν βουλώμεθα aptum fuit? Nimirum apud Eustathium Οἶνος καὶ μάλα πολὺς γε et apud Athenaeum ἔσται καὶ μάλα ἡδύς γε scriptum videtur pro Θάσιος, καὶ μάλα πολὺς, praecedebat ἔσται γ' ὅσον ἂν βούλησθε. In v. 5 pro ἥδη σαπρὸς, λέγων scribendum ἥδη σαπρὸς γεγώς. In sequentibus plura turbata videntur. possis suspicari:

γέρον ἀνθοσμίας. *A.* ἀσπάζομαι
γρᾶν σφίγγα πρὸς ἐμὲ δαμονίως ἀνίγματα
λέγουσαν

sed haec incerta. — Similiter imagines paullulum rariores a librariis depravantur. In fr. Eurip. Antig. (N. 167) ap. Stob. flor. 87, 1:

ἢ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι·
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι.

κρίτον natum esse) et in-
stitutas, non aptam tamen
modo pro οἰόμενον scribas
ria depravantur. In loco

Meinekus defendit. imo

etiam locus Alexidis cor-
n. 10 p. 441 (M. 162):

έρων Θάσιος οἶνος, ὅπερ
δδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σα-
κ Eustathii πολὺς γε πο-
gius scripsit ἰδὺς, πολὺς,
iciunt. ac primum: unde
describi novit? dein: quo
Eustathium Οἶνος καὶ μέλα
ατρὸς, λέγων scribendum
spicari:

s depravantur. In fr. Eu-

Meinekus coniecit: τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται, τὰ πολλὰ δ' οὐ (verecor ne τὰ πολλὰ bis sumpta
totum superent), Nauckius τὰ πολλὰ ταύτῃ, γίγνεται δὲ καμπαλιν. at quidni scribamus:

τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων σπορά.
(Soph. Antig. v. 1164 θάλλων εἵγενεῖ τέκνων σπορῶ). In fr. Antiop. N. 214 ap. Stob. flor. 70, 10:

πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν εἵγενεῖ σπείρειν τέκνα.

Meinekus olim ἐσθλῶν ἀπ' ἀρχῶν proposuit, nunc probat Nauckii coniecturam ἐσθλῶν ἀπ'
ἀμφοῖν. difficilis sane quaestio est, num graeci in verbis σπείρειν τέκνα ita tandem fuerint im-
memores imaginis, ut homines dixerint e bonis parentibus liberos serere. quod, si cui, tri-
buendum esset Euripidi. sed et hunc scripsisse putaverimus:

ἐσθλῶν ἐπ' ἀλόκων εἵγενεῖ σπείρειν τέκνα.
(cf. Soph. Trach. v. 31 κἀτίσασμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποιεῖ, γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον
λαβὼν, σπείρων μόνον προσειδε καὶ ξαμῶν ἀπαξ). — Singularis vitiorum causa est oculorum ad
propinquum versum aberratio. In fragmento Astydamanitis (N. 8) ap. Stob. flor. 86, 3 sic
scripto:

γένους δ' ἑπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος,
κατ' ἀνδρ' ἑπαινεῖν, ὅστις ἂν δίκαιος ἦ
τρόπος τ' ἄριστος, τοῦτον εἵγενεῖ καλεῖν.

inutiliter Nauckius in primo versu ἐνός coniecit, inepte O. Ribbeckius in secundo κατ' ἀνδρ'
ἑπαινεῖν. optime se habet κατ' ἀνδρα, ubi de κρίσει sermo est non in universum secundum
genus, sed secundum singulorum virtutem instituenda. scribendum est:

κατ' ἀνδρα κρίνονθ', ὅστις ἂν δίκαιος ἦ
τρόπος τ' ἄριστος, τοῦτον εἵγενεῖ καλεῖν.

Et Stob. ecl. I, 6, 15:

ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη.
οἷδεῖς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης.

in priore versu ἅπαντα κινεῖ restituendum videtur. Etiam in fragm. trag. adesp. N. 451 ap.
Stob. flor. 51, 13:

κρείττον τ' ἀμύνειν καὶ θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς
ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε καὶ θανόν.

καὶ θανόν frustra ex altero versu iteratum videtur. languidius est Nauckii μὴ καὶ θανόν. fuit
ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς μόνον φηγόν sive tale quid. — Aut idem vocabulum bis positum
semel tantum scribitur, ut in sententiis Orionis quem Ritschellius edidit Vindobonensis in co-
dice sic scriptis:

οἱ μὲν τραχεῖς ἔπποι τοῖς χαλινοῖς, οἱ δ' ὀξυθυμοὶ τοῖς λογιμοῖς δοῦλοι.
ἀναγκαῖον μὲν κτῆμα, οὐχ ἰδὺ δέ.

in quibus Ritschellius e Demophilo τραχεῖς ἔπποι et ὀξεῖς θυμοὶ restituit. 'sed quae, ita pergīt,
cum his coaluerunt elapsis quibusdam mediis, ἀναγκαῖον μὲν κτῆμα, οὐχ ἰδὺ δέ, ad novam per-
tinent sententiam cuius reliqua pars interceidit.' Nempe interceidit communis utrique sententiae
vox δοῦλος. altera enim sententia fuit:

δοῦλος ἀναγκαῖον μὲν κτῆμα, οὐχ ἰδὺ δέ.

quae legitur atque Metrodoro tribuitur ap. Stob. fl. 62, 44. Ceterum cum in priore sententia apud Demophilum non δοῖλοι legatur, sed μετάργονται, hoc potius apud Orionem excidisse, dein in eius locum sequentis sententiae prima vox adcita esse videtur. — Aut in mediis versibus propter similitudinem litterarum aliquid excidit. Quod Plutarchus (Pericl. 8) narrat comicos Periclem dixisse βροντῶν καὶ ἀστράπτειν ὅτε δημιουργοῖν, δεινὸν δὲ κεραυνὸν ἐν γλώσση φέρειν, addita voce Λὸς senarium efficit:

δεινὸν Λὸς κεραυνὸν ἐν γλώσση φέρων.

In Philemonis versibus ap. Stob. 91, 13 (M. 61):

τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας,
οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοός;
ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς,
λέγ' εἴ τι βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
φίλοι, βοηθοὶ, μάρτυρες, συνήγοροι.

in tertio versu Meinekius olim τοῦτο post ἐστὶ addidit, nunc τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς μόνον probat. praestare videtur:

ἀργύριον ὃ τῶν ἐστὶ· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς κ. τ. λ.

Est, ubi duae voces in unam coaluerunt. Stob. eclog. I, 2, 13 in libris legitur:

θεοῦ θέλοντος μετὰ πάντα γίγνεται.

pro μετὰ Iacobsius ἔργα coniecit, Nauckius ἄντα, Meinekius μεγάλα vel κεδνά. quibus omnibus praeferendum videtur:

θεοῦ θέλοντος εὖ τὰ πάντα γίγνεται.

Aut una vox in duas dilapsa est. ut apud Pollucem 10, 164, ubi de vestimentorum nominibus agens: τὸ δὲ τῶν ἐφίβων, inquit, φόρημα πέτασος καὶ χλαμύς. Φιλήμων ἐν Θερμοφῶν.

ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμίδα κατεθέμην ποτὲ
καὶ τὸν πέτασον

quibus ille etiam petasum aliquando in poenulam se deposuisse dicebat. dixit, nisi fallimur:

ἐγὼ γὰρ ἤδη χλαμίδα κατεθέμην ποτὲ
καὶ πέτασον.

Nusquam librarii procliviores ad vitia quam ubi duorum vocabulorum fines incerti facti erant sive crasi sive elisione. In epigrammate ap. Athen. 9 p. 401:

Ξεῖνε, Φιλιτᾶς εἰμί. λόγων ὃ ψευδόμενός με
ᾤλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριαι.

Meinekius νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριαι satis insolenter dictum esse nuper monuit. nimirum de grammatico nomina rerum rimante dicebatur:

κὼνομάτων φροντίδες ἐσπέριαι.

In Euripidis fragm. Peliad. N. 609 ap. Stob. ecl. 2, 7, 2:

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδίκ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχεσιν πολλὴν ἔχει.

Meinekius: τὰ θεῶν scripsit, Nauckius τὰν βροτοῖσι δὲ et κακᾶς νοσοῦντα. praestare videtur τὰν βροτοῖσι δὲ κατ' ἐνναίοντα κ. τ. λ. Non intellegimus vim sententiae, quae e Menandri Canephoro a Stobaeo flor. 108, 30 adfertur (M. 246):

ἀλογίστου τρόπου

ἀτύχημα φεῖγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον.

vertebant: infortunia inopina fugere non est in nostra manu. sed verba ἀλογίστου τρόπου significant 'insipientis est'. est autem reapse insipientis vituperare infortunium non voluntarium:

ἀλογίστου τρόπου

ἀτύχημ' ἐλέγχειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον.

Cui non dissimile exemplum, quo commode ad scholarum aestivarum indicem vobis, commilitones carissimi, tradendum commendandumque transibimus, in iambo claudio deprehenditur, qui ap. Stobaeum flor. 29, 42 parum probabiliter Hipponacti, ap. Apostol. 18, 41 Demonaeti tribuitur (Meinekus Herondam suspicabatur):

χρόνος δὲ φεγγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

'nullum tempus otiosum te praeterest'. quam sententiam quisquis scripsit et simplicius non dubitamus et apertius elocutum esse his verbis:

χρόνος δ' ἐφεγγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργόν.

ἐὰν ἔχῃς μόνον probat.

is legitur:

l. κεδνά. quibus omnibus

estimentorum nominibus

ἐν Θουρωφῷ.

at. dixit, nisi fallimur:

fines incerti facti erant

per monuit. nimirum de

οὐντα. praestare videtur

e, quae e Menandri Cane-

SCHOLAE

SECUNDVM ORDINES DISCRIPTAE

I. ORDINIS THEOLOGORVM EVANGELICORVM

1. *Professores ordinarii*

- IOANNES PETRVS LANGE Dr. *Publice* I. Principia religionis christianae historica et dogmatica exponet bis dieb. Iov. et Ven. h. ix. *Privatim* II. Theologiam biblicam explicabit ter dieb. Lun. Mart. Merc. h. ix. III. Ethicam christianam docebit quinquies h. x.
- GVILELMVS LVDOVICVS KRAFFT Dr. *Publice* I. Historiam propagationis fidei evangelicae enarrabit semel bisve d. Merc. et Sat. h. xi. *Privatim* II. Historiae ecclesiasticae partem alteram tradet quater p. h. h. xi. III. Historiam dogmatum docebit quater p. h. h. xii.
- C. FR. HELD Phil. Dr. Lic. Theol. valetudine impeditus scholas non habebit.
- AVGVSTVS KOEHLER Dr. P. O. Des. *Publice* I. Libros Nahumi et Habacuci interpretabitur semel d. Mart. h. iv. *Privatim* II. Iesaias vaticinia quinquies p. h. h. viii. III. Ioannis Evangelium quater vel quinquies p. h. h. ix.

2. *Professor extraordinarius*

- ADOLPHVS HERM. HENR. KAMPHAVSEN Lic. *Publice* I. Pauli epistolam ad Galatas explicabit bis dieb. Lun. et Iov. h. iv. *Privatim* II. Psalmos interpretabitur quinquies h. viii. III. Introductionem in novum testamentum tradet quinquies h. v.

3. *Privatim docens*

- RVDOLPHVS BAXMANN Lic. *Gratis* I. Historiam reformationis enarrabit bis h. p. i. *Privatim* II. Epistolam ad Hebraeos datam explicabit quater h. v.

II. ORDINIS THEOLOGORVM CATHOLICORVM

1. *Professores ordinarii*

I. O. HENRICVS ACHTERFELDT Dr. scholas nullas habere perget.

FR. XAV. DIERINGER Dr. *Publice* I. Historiam concilii Tridentini enarrabit bis p. h. h. x. *Privatim* II. Theologiae dogmaticae partem II. tradet sexies p. h. h. ix. *Privatissime et gratis* III. Exercitationes homileticas moderari perget h. p. i.

B. I. HILGERS Dr. *Publice* I. Historiae ecclesiasticae partem I. enarrare perget bis p. h. h. xi. *Privatim* II. Patrologiam docebit bis p. h. h. xi. III. Historiae ecclesiasticae partem II. tradet quinquies p. h. h. ix.

HENRICVS IOSEPHVS FLOSS Dr. *Publice* I. Historiam ecclesiasticam aevi recentioris inde ab a. 1648 usque ad a. 1789 enarrabit bis p. h. h. viii et x. *Privatim* II. Theologiae moralis partem II. docebit quinquies p. h. h. viii. III. Historiae ecclesiasticae partem II. quinquies p. h. h. ix tradet. IV. *Privatissime et gratis*. Casus difficiliore ad theologiae moralis doctrinam de Restitutione illustrandam proponet semel p. h. h. p. i.

FRANCISCVS HENRICVS REVSCH Dr. *Publice* I. Vaticinia Messiana post exilium Babylonicum edita interpretabitur bis p. h. h. vii. *Privatim* II. Archaeologiam biblicam docebit quater p. h. h. vii. III. Psalmos enarrabit quater p. h. h. v. *Privatissime et gratis* IV. Exercitationes exegeticas moderari perget semel p. h. h. vi.

2. *Professores extraordinarii*

LAVR. MAX. ROTH Dr. *Publice* I. Doctrinam de sacramento poenitentiae administrando tradet bis p. h. h. xii. *Privatim* II. Theologiae pastoralis partem II. tractabit ter p. h. h. xii. *Privatissime et gratis* III. Exercitationes catecheticas moderari perget semel p. h. h. p. i.

HVBERTVS THEOPHILVS SIMAR Lic. *Publice* I. S. Augustini de trinitate divina doctrinam exponet semel p. h. h. viii. *Privatim* II. Historiam dogmatum enarrabit ter p. h. h. x. III. Theologiae moralis partem II. docebit quinquies p. h. h. viii.

IOSEPHVS LANGEN Dr. *Publice* I. Disputationes de locis N. T. difficilioribus instituet semel p. h. h. iv. *Privatim* II. Evangelium S. Ioannis interpretabitur quater p. h. h. xii. III. S. Pauli ad Romanos epistolam explicabit ter p. h. h. xi.

3. *Privatim docens*

FRANCISCVS KAVLEN Dr. *Gratis* I. Historiam vulgatae S. Bibliorum versionis enarrabit semel p. h. h. xii. *Privatim* II. Librum Isaiae prophetae interpretabitur ter p. h. h. iv.

III. ORDINIS IVRECONSVLTORVM

1. Professores ordinarii

- FERDINANDVS WALTER Dr. *Publice* I. Miscellanea iuris bis h. i. tractabit. *Privatim* II. Historiam iuris Germanici quinques h. x tradet. III. Ius ecclesiasticum tam catholicorum quam protestantium e XIII. editione libri sui quinques h. xi explicabit. IV. Ius naturale e libro suo quater h. xii docebit.
- FRIDERICVS BLVHME Dr. *Privatissime et gratis* I. Exercitationes iuris Pandectarum instituet d. Iov. h. v—vii. *Privatim* II. Encyclopaediam iuris tradet quinques p. h. h. ix. III. Processum civilem docebit quinques p. h. h. x. IV. Processum criminalem iuris communis ac rhenani explicabit quater h. xii.
- EDVARDVS BÖCKING Dr. *Privatissime et gratis* I. Repetitorium Pandectarum e libro suo „Pandekten-Grundriss“ ed. V. instituet binis p. h. d. h. ix. *Privatim* II. Institutiones e libro suo „Röm. Privatrecht“ docebit sexiens p. h. h. xi. III. Ius criminale q. v. e libello „Grundriss des Strafrechts“ gratis cum auditoris communicando Feuerbachii libro adhibito exponet senis p. h. d. h. xii.
- CAROLVS SELL Dr. *Publice* I. Ius rerum Romanorum tradet binis p. h. h. p. i. *Privatim* II. Historiam iuris Romani e conspectu suo enarrabit quinques h. x. III. Pandectas e conspectu suo docebit duodecies h. viii et ix. *Privatissime et gratis* IV. Processus civilis exercitationes moderabitur d. Sat. h. x et xi.
- CLEMENS PERTHES Dr. *Publice* selecta capita iuris publici bis h. xi tractabit.
- IOSEPHVS BAVERBAND Dr. *Publice* I. Ius cambiale docebit bis h. p. i. *Privatim* II. Ordinem iudiciorum et processum civilem iuris Francogallici, quod in terris Rhenanis viget, quinques h. xi enarrabit.
- HVGO HAELSCHNER Dr. *Privatissime et gratis* I. Exercitationes iuris privati Germanici moderabitur d. Ven. h. v et vi. *Privatim* II. Ius gentium quater p. h. h. viii tradet. III. Ius publicum Germanicum quinques p. h. h. ix docebit.

2. Professores extraordinarii

- ALFREDVS NICOLOVIVS Dr. commeatu impetrato scholas non habebit.
- HERMANNVS HVEFFER Dr. *Publice* I. Ius bonorum ecclesiasticorum tam ex iuris communis quam ex recentiorum legislationum imprimis Borussiae et Francogalliae praeceptis tradet bis p. h. h. iv. *Privatim* II. Ius publicum Germanicum itemque Borussiae quinques p. h. h. viii docebit.
- RICARDVS SCHROEDER Dr. P. E. Dns. *Publice* I. Ius maritimum tam belli quam pacis exponet bis h. x et xi. *Privatim* II. Ius Germanicum privatum cum iure feudali docebit sexies h. viii.

3. *Privatim docentes*

- F. P. BREMER Dr. *Gratis* I. De pignoribus et hypothecis secundum ius Francogallicum bis p. h. h. p. i. *Privatim* II. Historiam iuris Romani narrabit quinquies h. viii. III. Ius hereditarium Romanum docebit quinquies h. x. *Privatissime* IV. Repetitoria iuris Romani offert.
- OTTO KARLOWA Dr. *Gratis* I. Gaii institutionum commentarium primum explicabit bis h. p. i. *Privatim* II. Institutiones exponet senis p. h. d. h. xi. *Privatissime* III. Repetitoria iuris Romani offert.
- HUGO LOERSCH Dr. *Gratis* I. C. Taciti Germaniam iuris studiosis explicabit semel h. p. i. *Privatim* III. Historiam iuris Germanici quinquies h. xii docebit. *Privatissime* III. Repetitoria iuris Germanici offert.
- FRANCISCUS SENTIS Dr. *Gratis* Repetitorium iuris matrimonialis offert bis p. h. h. p. i. instituendum.

IV. ORDINIS MEDICORVM

1. *Professores ordinarii*

- MAVRICIVS NAVMANN Dr. *Publice* I. Historiam medicinae saeculi XVIII et XIX bis h. viii docebit. *Privatim* II. Historiam medicinae una cum historia morborum epidemiorum et contagiosorum quater h. viii enarrabit.
- M. I. WEBER Dr. *Publice* Anatomiam cerebri tradet bis p. h. h. vii.
- GVSTAVVS VEIT Dr. *Publice* I. Gynaecologiae partem tradet d. Merc. h. vii. *Privatim* II. Medicinam forensensem docebit dieb. Lun. Mart. Iov. et Ven. h. vii. III. Exercitationes practicas in clinico obstetricio moderabitur quotidie h. xii. *Privatissime* IV. Cursum operationum obstetriciarum dieb. Mart. et Ven. h. v—vii instituet.
- GVILELMVS BVSCHE Dr. *Publice* I. De luxationibus disseret d. Iov. h. v. *Privatim* II. Chirurgiam tradet sexies p. h. h. viii. III. Clinicum chirurgicum moderabitur quotidie h. ix. IV. Cursum operationum chirurgicarum in cadaveribus instituendarum una cum Dr. DOUTRELEPONT instituet h. vi vespert.
- MAXIMILIANVS SCHVLTZE Dr. *Publice* I. Capita selecta anatomiae topographicae tradet d. Lun. h. xi. *Privatim* II. Anatomiam organorum sensuum docebit d. Merc. h. x et xi. III. Anatomiam microscopicam tradet dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. h. x. IV. Exercitationes microscopicas moderabitur una cum de la Valette P. E. dieb. Mart. Iov. Ven. h. xi.
- EDVARDVS PFLVEGER Dr. *Publice et privatissime* I. Seminarium physiologicum quotidie moderabitur. *Privatim* II. Physiologiae partem primam i. e. animaleam quotidie h. ix tradet. III. Chemiam physiologicam et medicam ter h. xii docebit. IV. Cursum physiologicum practicum quater h. ii—iv instituet.
- HVG. ERN. HENR. RVEHLE Dr. *Publice* I. Selecta capita pathologiae et therapiiae specialis bis p. hebdomadae h. xii tractabit. *Privatim* II. Clinicum medicum moderari perget quotidie h. x $\frac{1}{2}$ —xi.

- I. FR. H. ALBERS Dr. *Publice* I. Materiae medicae partem de alterantibus semel p. h. h. v. tradet. *Privatim* II. Materiam medicam et generalem et specialem h. iv sexies p. h. docebit. III. Clinicum psychiatricum semel p. h. h. iv moderabitur.
- GEORGIUS EDVARDVS RINDFLEISCH Dr. *Publice* I. Helcologiam tradet d. Sat. h. vii. *Privatim* II. Pathologiam generalem docebit dieb. Mart. et Iov. h. vii. III. Exercitationes pathologico-histologicas moderabitur bis h. ii—iv.

2. Professores extraordinarii

- HERMANNVS SCHAAFFHAVSEN Dr. *Publice* I. Physiologiam generalem popularem docebit bis p. h. h. iii. *Privatim* II. Encyclopaediam et methodologiam artis medicae exponet bis p. h. h. iv. III. Medicinam forensem et medicinae et iuris studiosos docebit quater h. v.
- ADOLPHVS LIB. BARD DE LA VALETTE ST. GEORGE Dr. P. E. DRS. *Publice* I. De situ viscerum disseret d. Sat. h. xii. *Privatim* II. Osteologiam et syndesmologiam corporis humani docebit dieb. Mart. et Iov. h. xii. III. Exercitationes microscopicas practicas una cum M. Schultze P. O. moderabitur dieb. Mart. Iov. Ven. h. xi. *Privatissime* IV. De hominis anatomia repetitorium instituet dieb. Lun. Merc. Ven. h. xii.

3. Privatim docentes

- CAROLVS BINZ Dr. *Gratis* I. Clinicum paediatricum moderari perget bis h. iii. *Privatissime* II. De materia medica repetitorium practicum experimentale instituet ter h. v.
- IOSEPHVS DOVTRELEPONT Dr. *Gratis* I. De morbis syphiliticis h. p. i. disseret. *Privatim* II. Cursum operationum chirurgicarum in cadaveribus instituendarum una cum G. Busch P. O. instituet h. vi.
- C. FINKELNBVRG Dr. scholas non habebit.
- RICARDVS GREEF Dr. *Gratis* I. Anatomiam comparatam et historiam naturalem mammalium tradet semel p. h. h. p. i. *Privatim* II. Anatomiam et historiam naturalem animalium non vertebratorum docebit cum demonstrationibus et exercitationibus microscopis coniunctam quater p. h. h. p. i. *Privatissime* III. Anatomiae comparatae repetitorium et examinatorium instituet ter p. h. h. p. i.
- FRANCISCVS OBERNIER Dr. *Gratis* I. De Electrotherapia disseret semel h. viii. *Privatim* II. Diagnostice physicae et chemicae ter vel quater h. viii docebit.
- THEODORVS SAEMISCH Dr. *Gratis* I. De oculi functionibus perturbatis disseret semel h. vi. II. Cursum operationum in oculo instituendarum instituet semel h. vi. *Privatim* III. Clinicum ophthalmiatricum moderabitur bis h. viii. IV. Cursum ophthalmoscopium instituet semel h. vi.
- CAROLVS SCHROEDER Dr. *Gratis* I. De morbis puerperarum disseret semel h. vii. *Privatim* II. Artem obstetriciam docebit sexies h. iv.

V. ORDINIS PHILOSOPHORVM

1. Professores ordinarii

FRIDERICVS THEOPHILVS WELCKER Dr. venerabilem senectutem excusans a scholis vacabit.

IACOBVS NOEGGERATH Dr. *Publice* I. De locis mineralium singularibus bis p. h. h. x aget. *Privatim* II. Mineralogiam quinque diebus h. x exponet. III. Mineralogiam pharmaceuticam bis p. h. h. xi tradet. Praeterea IV. Exercitationes sodalium seminarii Reg. physici hora consueta moderabitur.

CHRISTIANVS AVGVSTVS BRANDIS Dr. ingravescente aetate continuas quidem lectiones non indicit, sed ad fovenda philosophica studia consiliis ac colloquiis lubentissime commilitonibus praesto erit.

C. G. C. BISCHOF Dr. *Publice* I. Selecta chemiae capita d. Sat. h. xi et xii tradet. *Privatim* II. Chemiam experimentalem puram et applicatam quinquies h. xi et xii docebit. Praeterea III. Exercitationes seminarii Reg. physici d. Lun. h. iv moderabitur.

IOAN. FRIDERICVS AVG. VAN CALKER Dr. *Privatissime et gratis* I. Exercitationes philosophicas ad Kantii librum „Kritik der Urtheilskraft“ h. post stat. moderabitur. *Privatim* II. Ethicam s. philosophiam moralem quater p. h. h. v exponet. III. Logicam et dialecticam quater p. h. h. iv docebit.

FRIDERICVS GVIL. AVG. ARGELANDER Dr. *Publice* I. Methodum minimorum quadratorum exponet bis p. h. h. xi. *Privatim* II. Elementa astronomiae docebit quater p. h. h. xii. *Privatissime et gratis* III. Exercitationes astronomicas practicas moderari perget hor. commodis.

FRIDERICVS DIEZ Dr. *Publice* I. Divinae comoediae partem primam interpretabitur bis p. h. h. v. *Privatim* II. Linguarum Romanicarum historiam bis tradet h. v. III. Veteris linguae Theodiscae rudimenta docebit bis terve h. comm. IV. De Provincialium, quos vocant, lingua litterisque disseret bis h. v.

IVLIVS PLVECKER Dr. *Privatim* I. Opticen experimentalem quater h. v docebit. *Privatissime* II. Exercitationes seminarii physici h. v, seminarii mathematici h. vi d. Merc. regere perget.

C. BERGEMANN Dr. *Publice* I. Selecta chemiae capita bis tradet h. p. i. *Privatim* II. Pharmaciam quater p. h. docebit h. p. i. III. De venenis chemicis eorumque in corporibus necatis examinatione disseret adhibitis experimentis bis p. h. h. p. i. IV. Exercitationes chemicas in laboratorio pharmac. moderabitur quinquies p. h. h. viii.

CHRISTIANVS LASSEN Dr. *Publice* scholas Sanscriticas continuabit bis p. h. h. x.

LVDOVICVS SCHOPEN Dr. *Publice* Iuvenalis satiras bis, si per valetudinem licebit, interpretabitur h. p. i.

OTTO IAHN Dr. *Privatim* I. Horatii carmina interpretabitur praemissa lyricae antiquorum poesis historia quinquies p. h. h. xii. *Privatissime et gratis* II. Seminarii archaeologici exercitationes instituet bis p. h. h. xi. Praeterea III. Seminarii philologici Reg. sodalibus Sallustium tractandum proponet disputandique exercitationes moderabitur bis p. h. h. xi.

- IOANNES GILDEMEISTER Dr. *Publice* I. Lectiones Arabicas continuabit bis p. h. h. II. *Privatim* II. Grammaticam Hebraeam tradet quinquies h. x. *Privatissime et gratis* III. Elementa linguae Sanscriticae tradet ter h. II. IV. Linguam Persicam recentiore docebit bis h. XI. V. In enarrandis libris Arabicis, Indicis, Persicis ex auditorum optato solito more perget binis h. XI vel III.
- HENRICVS DE SYBEL Dr. *Publice* I. Exercitationes Seminarii Regii historici moderari perget h. p. i. *Privatim* II. Historiam recentioris aevi inde ab a. 1660 enarrabit dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. h. v.
- G. B. MENDELSSOHN Dr. P. O. Des. scholas nullas habere perget.
- PETRVS KNOODT Dr. *Publice* I. Historiam philosophiae Graecorum antiquae bis h. p. i. *Privatim* II. Logicam quater h. III.
- F. H. TROSCHER Dr. *Publice* I. Historiam naturalem mammalium tradet d. Merc. h. x, d. Sat. h. IX. *Privatim* II. Zoologiam generalem et specialem docebit sexies p. h. h. VIII. III. Seminarii Reg. physici exercitationes zoologicas moderabitur d. Iov. h. IV.
- CAROLVS SIMROCK Dr. *Publice* I. Carmina Theodisca selecta interpretabitur bis p. h. h. IX. *Privatim* II. Mythologiam Germanicam tradet quinquies p. h. h. VIII.
- ERWINVS NASSE Dr. *Publice* I. Regni Britannici constitutionem et administrationem exponet bis p. h. h. XII. *Privatim* II. De redditibus et exitibus publicis aget quater vel quinquies p. h. h. XI.
- ARNOLDVS SCHAEFER Dr. *Publice* I. Exercitationes Seminarii Regii historici moderari perget h. p. i. *Privatim* II. De Graecae atque Romanae historiae fontibus exponet d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IX.
- ANTONIVS HENR. SPRINGER Dr. *Publice* I. Historiam artis xylographae et chalcographae semel p. h. h. x tradet. *Privatim* II. Historiam cultus victusque humani saec. XVI et XVII quater p. h. h. x docebit.
- FRANCISCVS GVILELMVS KAMPSCHVLTE Dr. *Publice* I. Exercitationes Seminarii Regii historici moderari perget. *Privatim* II. Historiam saeculi decimi sexti et septimi exponet quater p. h. h. IV.
- HERMANNVS VSENER Dr. *Publice* I. Seminarii Reg. philologici sodalibus Dionysii Haliarnassensis de antiquis scriptoribus iudicia tractanda proponet disputationesque moderabitur bis p. h. h. XI. *Privatim* II. Artis criticae elementa docebit ter p. h. h. III. Plauti Pseudolum praeleget quater p. h. h. x.
- RVDOLPHVS LIPSCHITZ Dr. *Publice* I. Exercitationes seminarii Reg. mathematici moderari perget bis p. h. h. IX. *Privatim* II. Elementa calculi differentialis et integralis tradet quater p. h. h. IX. III. Theoriam virium, quae agunt secundum legem Newtonianam, exponet quater p. h. h. x.
- IOANNES HANSTEIN Dr. *Publice* I. Systema plantarum naturale exponet d. Merc. h. II. *Privatim* II. Botanicen generalem docebit et demonstrationibus illustrabit sexies h. VII iunctis excursionibus d. Sat. h. pom. III. Exercitationes microscopicas moderari perget d. Merc. et Sat. h. VIII—XII. Praeterea IV. Seminarii Reg. physici exercitationes botanicas moderabitur d. Mart. h. IV.

FRIDERICVS HEIMSOETH Dr. *Publice* I. Platonis Euthyphronem explicabit bis p. h. h. x. *Privatim* II. Pindari carmina interpretabitur quater h. viii vel v. *Privatissime et gratis* III. Exercitationes criticas moderabitur h. comm.

NICOLAUS DELIVS Dr. P. O. Des. *Publice* I. De vita et operibus Shaksperii disseret bis p. h. h. vii. *Privatim* II. Litterarum Anglicarum historiam tradet quinques p. h. h. xii. *Privatissime et gratis* III. Linguam Francogallicam veterem docebit ter p. h.

2. Professores extraordinarii

H. C. BREIDENSTEIN Dr. *Publice* I. Harmoniae doctrinam semel bisve hor. p. i. tradet. *Privatissime* II. Scholas organo canendi una cum cantus exercitationibus habebit hor. commodis.

F. CH. A RIESE Dr. *Publice* I. De machinis vapore aquae motis aliisque similibus, de viis ferreis et de telegraphis bis p. h. h. vi aget. *Privatim* II. Calculum differentiarum et differentialem quater p. h. h. ix explicabit.

PETRVS KAVFMANN Dr. valetudine impeditus scholas non habebit.

FRANCISCVS RITTER Dr. *Publice* I. Horatii artem poeticam interpretabitur d. Merc. et Sat. h. ix. *Privatim* II. Sophoclis Oedipum regem enarrabit eadem h. ix quattuor reliquis diebus.

GVSTAVVS RADICKE Dr. *Publice* I. Trigonometriam planam aequae ac sphaericam bis p. h. h. iv docebit. *Privatim* II. Staticen analyticam quater p. h. h. xi exponet.

H. LANDOLT Dr. *Publice* I. De analysi qualitatum aget bis p. h. h. xi. *Privatim* II. Chemiam anorganicam experimentalem docebit sexies p. h. h. p. i. III. Exercitationes practicas in laboratorio chemico moderabitur dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. ab h. viii ad xii et ab h. ii ad v.

CAROLVS SCHAARSCHMIDT Dr. P. E. Des. *Publice* I. De Platonis vita, scriptis, philosophia aget bis p. h. hor. post. def. *Privatim* II. Historiam philosophiae universae quinques p. h. enarrabit hor. post. def.

GERHARDVS VOM RATH Dr. *Publice* I. Vulcanologiam semel docebit h. p. d. *Privatim* II. Geognosiam quater tractabit h. x. III. Crystallographiam et crystallophysicam enarrabit bis terve h. ii.

IOSEPHVS NEVHAEVSE Dr. *Publice* I. Exercitationes philosophicas moderari perget simulque Aristotelis metaphysicam explicabit bis p. h. h. p. i. *Privatim* II. Historiam philosophiae universam narrabit quinques sexiesve h. viii.

IACOBVS BERNAYS Dr. *Publice* I. Philologicorum studiorum quales fuerint saec. XVIII et XIX vicissitudines exponet d. Merc. h. iv et alia hora commoda. *Privatim* II. Philosophorum Graecorum de poesi doctrinas explicabit Aristotelisque Poetica enarrabit dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. h. iv.

ADOLPHVS WVELLNER Dr. P. E. Des. *Publice* I. Meteorologiam docebit bis p. h. d. Mart. et Ven. h. xii. *Privatim* II. Doctrinam motus oscillatorii et soni et mathematicae tractabit et experimentis illustrabit quater p. h. h. xii.

Privatim docentes

- CAROLVS IVSTVS ANDRAE Dr. *Privatim* de plantis et animalibus fossilibus disseret quater p. h. h. xi.
- THEODORVS BERNHARDT Dr. *Gratis* Historiam Europae inde ab a. 1815 bis p. h. h. p. i.
- ALBERTVS MAX. FISCHER Dr. *Gratis* de Aristotelis philosophia morali bis p. h. h. p. i. disseret.
- FRANCISCVS GEHRING Dr. *Gratis* I. Capita selecta dynamices analyticae (problema planetarum etc.) tradet bis p. h. d. Merc. et Ven. h. x. *Privatim* II. Geometriam analyticam trium dimensionum tractabit quater p. h. h. viii. III. Algebram superiorem docebit quater p. h. h. xi.
- FRIDERICVS HILDEBRAND Dr. *Gratis* I. Demonstrationes botanicas exhibebit d. Lun. h. iv. II. Excursiones botanicas d. Sat. h. pom. instituet. *Privatim* III. Botanicen docebit sexies h. vii.
- EDVARDVS KETTELER Dr. *Gratis* I. Selecta physices capita tractabit bis h. p. i. *Privatim* II. De calore disseret quater h. p. i.
- HERMANNVS KORTVM Dr. *Privatim* Elementa geometriae analyticae docebit quater h. viii.
- GVILELMVS MAVRENBRECHER Dr. *Privatim* Historiam medii aevi quater h. p. i. enarrabit.
- FRIDERICVS MOHR Dr. *Privatim* I. Pharmaciam ter p. h. h. xii. II. Toxicologiam semel p. h. h. xii docebit.
- CAROLVS A. NOORDEN Dr. *Privatim* Historiam Germaniae tradet quater p. h. h. p. i.
- GVILELMVS PREYER Dr. *Gratis* I. De nutrimentis disseret semel p. h. h. v. *Privatim* II. De respiratione aget bis h. xii.
- AVGVSTVS REIFFERSCHIED Dr. *Privatim* I. De arte latine scribendi praemissa prosae orationis latinae historia disseret quater p. h. h. p. i. II. Taciti historias enarrabit ter p. h. h. p. i. *Privatissime et gratis* III. Disputationes de rebus philologicis moderabitur bis p. h. h. iii.
- CLEMENS SCHLVETER Dr. *Gratis* I. Introductionem in geologiam et petrographiam tradet semel d. Merc. h. v. II. Borussiae geologiam exponet et excursiones geognosticas instituet semel p. h. die Merc. h. v. *Privatim* III. Palaeontologiam universalem docebit quater aut quinque h. iii.
- GVILELMVS TREITZ Dr. *Gratis* I. Historiam linguae Anglicae enarrabit bis p. h. h. xii. *Privatim* II. Historiam et institutiones linguae Francogallicae ter p. h. tradet h. x. III. Evangelii S. Marci versionem Gothicam interpretabitur bis p. h. h. x.
- * * *
- C. HOHE *Gratis* I. Artem delineandi semel p. h. ab h. iii ad vii docebit. II. Excursiones topiarias instituet. *Privatim* III. De perspectiva lineari et de coloribus doctrinam tradet ter p. h. *Privatissime* IV. Exercitationes pingendi instituet.

ARTES GYMNASTICAE

Arma tractandi modos tradet EHRICH.

DISCIPLINARVM APPARATVS ET INSTITVTVA.

Bibliotheca academica senis p. h. diebus ab h. 11 ad 14 patebit, legitimeque petentibus eius copiae prompte officioseque dispensabuntur.

Praeterea apparatus et instituta variis disciplinis parata haec sunt: Anagnosterium academicum; — Institutum evangelico-theologicum; — Theatrum anatomicum; Clinicum et polyclinicum medicum; Cursus practicus psychiatricus in nosocomio insanorum Sigburgensi per feriarum tempus instituendus; Clinicum et polyclinicum chirurgicum et ophthalmiatricum; Apparatus instrumentorum et ligaminum chirurgicorum; Xenodochium obstetricium; Institutum physiologicum; Apparatus pharmacologicus; — Specula astronomica; Supellex instrumentorum physices; Laboratorium chemicum et practicum chemicum; Laboratorium pharmaceuticum; Museum mineralogicum zoologicumque; Hortus botanicus; Institutum botanicum; — Gypsotheca illustrandae arti antiquae, Museum antiquitatum Rhenanarum; Apparatus musicus; Apparatus technologicus; — Institutum oeconomiae rurali exercendae.

Seminarii Regii theologici evangelicorum exercitationes LANGE, KRAFFT et KOEHLER PP. OO. regere pergent. — Seminarii Regii homiletici et catechetici evangelicorum exercitationes moderabitur LANGE P. O.

Seminarii Regii homiletici et catechetici catholicorum exercitationes moderabuntur DIERINGER P. O. et ROTH P. E. — Theologiae catholicae studiosos in convictorio degentes moderante ROTHIO P. E. inspectore repetendis lectionibus disputationibusque instituendis exercebunt Repetentes.

De Seminario Regio philologico sub nominibus professorum ord. philos. IAHN et VSENER Directorum dictum est; — de Seminario Regio physico sub nominibus professorum ord. philos. NOEGGERATH, BISCHOF, PLVECKER, TROSCHER et HANSTEIN; — de Seminario Regio historico sub nominibus professorum ord. philos. DE SYBEL, SCHAEFER et KAMP-SCHVLTE.

S C H O L A E

QVAE IN ACADEMIA GEORGICA POPPELSDORFIA HABEBVNTVR.

In rei agrariae studium introducet initio lectionum HARTSTEIN Dr. et Dir.

De soli indole eiusque cognitione instituenda semel idem.

Agricolationem sive plantarum culturam quater docebit idem.

De agricultura anglica et belgica eiusque principiis apud Germanos adhibendis semel aget idem.

De pratorum cultura disseret semel FREYTAG Dr. et administrator.

Litterarum ad rem agrariam spectantium historiam semel idem docebit.

Curam pecoris bis exponet idem.

Animalium recte producendorum culturam generalem bis tradet THIEL Dr.
 Selecta rerum rusticarum administrationis capita bis idem.
 De vinearum plantarumque horti cultura ter aget SINNING, horti botanici inspector.
 Silvarum colendarum artem ter exponet BORGGREVE, candidatus.
 Repetitiones naturales moderabitur idem.
 Chemiam organicam experimentalem quater explicabit FREYTAG Dr. et Prof.
 Chemiam animalium semel idem exponet.
 Exercitationes practicas chemiae analyticae in laboratorio instituendas moderabitur idem.
 Physicam experimentalem docebit quater WVELLNER Dr. et Prof.
 Exercitationes physicae practicas moderabitur idem.
 Botanicen oeconomiam plantarumque morbos quater docebit SACHS Dr. et Prof.
 Selecta botanicae generalis, plantarum anatomiae, physiologiae capita bis idem.
 Cursum plantarum physiologicum practicum instituet idem.
 Mineralogiam semel docebit ANDRAE Dr.
 Historiam naturalem animalium anosteorum ter tradet TROSCHER Dr. et Prof.
 Ius agrarium ter exponet SCHROEDER Dr. et Prof.
 Architecturam rusticam bis docebit SCHVBERT architectus.
 Geometriam practicam cum exercitationibus metiendi planandique agros bis tradet idem.
 De morbis acutis et epidemicis animalium domesticorum ter aget SCHELL veterinarius.
 De curanda quadrupedum domesticorum valetudine semel aget idem.
 Praeterea docebitur ars delineandi; item demonstrationes rusticae atque excursions botanicae, geognosticae, rusticae, silvaticae instituentur.

THEOLOGICAE		IVRIDICAE	
EVANGELICAE	CATHOLICAE		
	Archaeologiam biblicam quater Reusch P. O. — Vaticinia Messiana post exilium Babylonicum edita bis idem.		Hora VII.
Iesaiam quinquies Köhler P. O. — Psalmos quinquies Kamphausen P. E.	Theologiae moralis partem II. quinquies Floss P. O. — Historiam ecclesiasticam aevi recentioris inde ab a. 1648 usque ad a. 1789 semel idem. — Theologiae moralis partem II. quinquies Simar P. E. — S. Augustini de trinitate divina doctrina semel idem.	Pandectas sexies Sell P. O. — Ius gentium quater Haelschner P. O. — Ius publicum Germanicum itemque Borussicum quinquies Hüfner P. E. — Ius privatum cum iure feudali sexies Schroeder P. E. — Historiam iuris Romani quinquies Bremer Dr.	Hora VIII.
Principia religionis christianae historia et dogmatica bis Lange P. O. — Theologiam biblicam ter idem. — Evangelium Ioannis quater vel quinquies Köhler P. O.	Theologiae dogmaticae partem II. sexies Dieringer P. O. — Historiae ecclesiasticae partem II. quinquies Hilgers P. O. — Historiae ecclesiasticae partem II. quinquies Floss P. O.	Encyclopaediam iuris quinquies Bluhme P. O. — Repetitorium Pandectarum bis Böcking P. O. — Pandectas sexies Sell P. O. — Ius publicum Germanicum quinquies Haelschner P. O.	Hora IX.
Ethica christianam quinquies Lange P. O.	Historiam concilii Tridentini bis Dieringer P. O. — Historiam ecclesiasticam aevi recentioris inde ab a. 1648 usque ad a. 1789 semel Floss P. O. — Historiam dogmaticam ter Simar P. E.	Historiam iuris Germanici quinquies Walter P. O. — Processum civilem iuris communis et Borussici quinquies Bluhme P. O. — Historiam iuris Romani quinquies Sell P. O. — Processus civilis exercitationes semel idem. — Ius maritimum tam belli quam pacis semel Schroeder P. E. — Ius hereditarium Romanum quinquies Bremer Dr.	Hora X.

VII.
Anatomiam o
eologiae partem
forensis quater
Fleisch P. O.
— De morbis p

VIII.
Historiam me
Naumann P. O.
historia morboru
quater idem. —
— Electrotherap
nosceam physica
idem. — Clinici
Dr.

IX.
Clinicum chiru
Physiologiae part

X.
Anatomiam org
P. O. — Anatom
— Clinicum me
Rühle P. O.

IVRIDICAE

as sexies Sell P. O. —
um, quater Haelschner
us publicum Germanicum
russicum quinquies Hüf-
— Ius privatum cum iure
ies Schroeder P. E. —
Iuris Romani quinquies
Dr.

paediam Iuris quinquies
P. O. — Repetitorium
um bis Bücking P. O. —
sexies Sell P. O. — Ius
Germanicum quinquies
ner P. O.

m Iuris Germanici quin-
ter P. O. — Processum
is communis et Borussiae
Bluhme P. O. — Histo-
Romani quinquies Sell
Processus civilis exercita-
el idem. — Ius mariti-
belli quam pacis semel
er P. E. — Ius heredita-
anum quinquies Bremer

MEDICAE

Hors

VII.

Anatomiam cerebri bis Weber P. O. — Gynaecologiae partem semel Veit P. O. — Medicinam forensis quater idem. — Helicologiam semel Rindfleisch P. O. — Pathologiam generalem bis idem. — De morbis puerperarum semel Schroeder Dr.

Hors

VIII.

Historiam medicinae saec. XVIII. et XIX. bis Naumann P. O. — Historiam medicinae una cum historia morborum epidemicorum et contagiosorum quater idem. — Chirurgiam quotidie Busch P. O. — Electrotherapiam semel Obernier Dr. — Diagnostice physicalem et chemicam ter vel quater idem. — Clinicum ophthalmiatricum bis Saemisch Dr.

Hors

IX.

Clinicum chirurgicum quotidie Busch P. O. — Physiologiae partem primam quotidie Pflüger P. O.

Hors

X.

Anatomiam organorum sensuum semel Schultze P. O. — Anatomiam microscopicam quater idem. — Clinicum medicum quotidie ab h. X³ — XII Köhle P. O.

PHILOSOPHICAE

Botanices sexies Hanstein P. O. — De Shaksperio bis Delius P. O. — Botanices sexies Hildebrand Dr.

Exercitationes chemicas practicas Bergemann P. O. — Zoologiam sexies Troschel P. O. — Mythologiam Germanicam quinquies Simrock P. O. — Exercitationes microscopicas bis usque ad h. XII Hanstein P. O. — Pindari carmina quater Heimsoeth P. O. — Exercitationes practicas in laboratorio chemico Landolt P. E. — Historiam philosophiae universam quinquies sexies Neuhaeuser P. E. — Geometriam analyticam trium dimensionum quater Gehring Dr. — Elementa geometriae analyticae quater Kortum Dr.

Mineralogiam quinquies Noeggerath P. O. — Historiam natur. mammalium semel Troschel P. O. — Carmina Theodisca bis Simrock P. O. — De Graecae et Romanae historiae fontibus quater Schaefer P. O. — Elementa calculi differentialis et integralis quater Lipschitz P. O. — Seminarii mathematici exercitationes bis idem. — Calculum differentialem et integralem quinquies a Riese P. E. — Sophoclis Oedipum regem quater Ritter P. E. — Horatii artem poeticam bis idem.

De locis mineralium singularibus Noeggerath P. O. — Scholas Sanscriticas bis Lassen P. O. — Histor. natur. mammalium semel Troschel P. O. — Grammaticam Hebraeam quinquies Gildemeister P. O. — Historiam artis xylographae et chalcographae semel Springer P. O. — Historiam culturae saec. XVI et XVII quater idem. — Plauti Pseudolum quater Usener P. O. — Theoriam virium, quae agunt secundum legem Newtonianam, quater Lipschitz P. O. — Platonis Euthyphronem bis Heimsoeth P. O. — Geognosiam quater vom Rath P. E. — Capita selecta dynamices analyticae bis Gehring Dr. — Historiam et institutiones linguae Francogallicae ter Treitz Dr. — Evang. S. Marci versionem Gothicam bis idem. — Historiam linguae Anglicae semel idem.

THEOLOGICAE		IVRIDICAE	
EVANGELICAE	CATHOLICAE		
Historiae ecclesiasticae partem alteram quater Krafft P. O. — Historiam propagationis fidei evangelicae semel bisve idem.	Historiae ecclesiasticae partem I. bis Hilgers P. O. — Patrologiam bis idem. — Epistolam ad Romanos ter Langen P. E.	Ius ecclesiasticum quinquies Walter P. O. — Institutiones sexiens Bücking P. O. — Processus civilis exercitationes semel Sell P. O. — Selecta capita iuris publici bis Perthes P. O. — Ordinem iudiciorum et processum civilem iuris Franco-galliei, quod in terris Rhenanis viget, quinquies Bauerband P. O. — Ius maritimum tam belli quam pacis semel Schroeder P. E. — Institutiones sexies Karlowa Dr.	Hora XI. Anatomiam or P. O. — Exercit una cum de l selecta anatomo Clinicum medicu
Historiam dogmatum quater Krafft P. O.	Theologiae pastoralis partem II. ter Roth P. E. — Doctrinam de sacramento poenitentiae administrando bis idem. — Evangelium Ioannis quater Langen P. E. — Historiam Vulgatae S. Bibliorum versionis semel Kaulen Dr.	Ius naturale quater Walter P. O. — Processum criminalem iuris communis Borussiae ac Rhenani quater Bluhme P. O. — Ius criminale q. v. sexiens Bücking P. O. — Historiam iuris Germanici quinquies Loersch Dr.	Hora XII. Exercitationes dile Veit P. O. medicam ter P thologiae et th De situ viscerum P. E. — Osteolog bis idem. — I ter idem.
			Hora II. Cursum physi ger P. O. — Ex bis Rindfleisch
			Hora III. Cursum physi — Materiae med Albers P. O. idem. — Exercit Rindfleisch I popularem bis paediatricum bis

IVRIDICAE

lesiasticum quinquies Wal.
O. — Institutiones sexiens
g P. O. — Processus civi-
tationes semel Sell P. O.
ta capita iuris publici bis
s P. O. — Ordinem iudicio.
processum civilem iuris Fran-
quod in terris Rhenanis
inquies Bauerband P. O.
arbitrium tam belli quam
mel Schroeder P. E. —
nes sexies Karlowa Dr.

turale quater Walter P.
processum criminalem iuris
is Borussiae Rhenani qua-
me P. O. — Ius criminale
xiens Bücking P. O. —
n iuris Germanici quinquies
h Dr.

MEDICAE

Hors

XI.

Anatomiam organorum sensuum semel Schultze
P. O. — Exercitationes anatomico-microscopicas ter
(una cum de la Valette P. E.) idem. — Capita
selecta anatomiae topographicae semel idem. —
Clinicum medicum quotidie Rühle P. O.

Hors

XII.

Exercitationes practicas in clinico obstetricio quo-
tidie Veit P. O. — Chemiam physiologicam et
medicam ter Pflüger P. O. — Selecta capita pa-
thologiae et therapiæ specialis Rühle P. O. —
De situ viscerum semel de la Valette St. George
P. E. — Osteologiam et syndesmologiam corp. hum.
bis idem. — De hominis anatomia repetitorium
ter idem.

Hors

II.

Cursum physiologicum practicum quater Pflü-
ger P. O. — Exercitationes pathologico-histologicas
bis Rindfleisch P. O.

Hors

III.

Cursum physiologicum practicum Pflüger P. O.
— Materiae medicae partem de alteralibus semel
Albers P. O. — Clinicum psychiatricum semel
idem. — Exercitationes pathologico-histologicas bis
Rindfleisch P. O. — Psychologiam generalem
popularem bis Schaaffhausen P. E. — Clinicum
paediatricum bis Binz Dr.

PHILOSOPHICAE

Mineralogiam pharmaceuticam bis Noeggerath P. O. — Chemiam
experimentalem puram et applicatam quinquies Bischof P. O. —
Selecta chemiae capita semel idem. — Methodum minimorum quadra-
torum bis Argelander P. O. — Seminarii philologici reg. exercita-
tiones bis Iahn P. O. — Seminarii archaeologici exercitationes bis
idem. — Linguam Persicam recentiore bis Gildemeister P. O.
— De reditibus et exitibus publicis quater vel quinquies Nasse P. O.
— Seminarii philologici reg. exercitationes bis Usener P. O. — Sta-
tisticam analyticam quater Radicke P. E. — De analysi qualitatum
bis Landolt P. E. — Crystallographiam et crystallophysicam bis
terve vom Rath P. E. — De plantis et animalibus fossilibus quater
Andrae Dr. — Algebrae superiorem quater Gehring Dr. — Hi-
storiam linguae Anglicae semel Treitz Dr.

Chemiam experimentalem puram et applicatam quinquies Bischof
P. O. — Selecta chemiae capita semel idem. — Astronomiae ela-
menta quater Argelander P. O. — Horatii carmina praemissa ly-
ricae antiquorum poesis historia quinquies Iahn P. O. — Regni Bri-
tannici constitutionem et administrationem bis Nasse P. O. — Histo-
riam litterarum Anglicarum quinquies Delius P. O. — Meteorologiam
bis Wuellner P. E. — Doctrinam motus oscillatorii et soni quater
idem. — Pharmaciam ter Mohr Dr. — Toxicologiam semel idem. —
De respiratione bis Preyer Dr.

Lectiones Arabicas bis Gildemeister P. O. — Elementa linguae
Sanskriticae ter idem. — Systema plantarum naturale semel Han-
stein P. O. — Exercitationes practicas in laboratorio chemico Lan-
dolt P. E.

Logicam quater Knoedt P. O. — Artis criticae elementa ter Use-
ner P. O. — Excursiones botanicas semel Hanstein P. O. — Dispu-
tationes philologicas bis Reifferscheid Dr. — Palaeontologiam
universalem quater aut quinquies Schlueter Dr.

THEOLOGICAE		IVRIDICAE	
EVANGELICAE	CATHOLICAE		
Nahum et Habakuk Köhler P. O. — Epistolam Pauli ad Galatas bis Kamphausen P. E.	Disputationes de locis N. T. difficultioribus semel Langen P. E. — Librum Isaiae prophetae ter Kaulen Dr.	Ius bonorum ecclesiasticorum bis Hüffer P. E.	Hora
Introductionem in N. T. quinque Kamphausen P. E. — Epistolam ad Hebraeos datam quater Baxmann Lie.	Psalmos quater Reusch P. O.	Exercitationes iuris Pandectarum semel Bluhme P. O. — Exercitationes iuris privati Germanici semel Haelschner P. O.	Hora
		Exercitationes iuris Pandectarum semel Bluhme P. O. — Exercitationes iuris privati Germanici semel Haelschner P. O.	Hora
Historiam reformationis bis Baxmann Lie.	Exercitationes homileticas Dieringer P. O. — Theologiae moralis doctrinam de Restitutione casibus difficultioribus illustratam Floss P. O. — Exercitationes catecheticas Roth P. E.	Miscellanea iuris bis Walter P. O. — Ius rerum Romanorum bis Sell P. O. — Ius cambiale bis Bauerband P. O. — De pignoribus et hypothecis secundum ius Francogallicum Bremer Dr. — Galli institutionum commentarium primum explicabit bis Karlowa Dr. — Taciti Germaniam iuris studiosis explicabit semel Loersch Dr. — Repetitorium iuris matrimonialis bis Sentis Dr.	Horis post

IV.
Materia
sexies Al
thodologi
— Arteri

V.
Cursum
De luxatio
forensis
materia me

VI.
Cursum o
— Cursum
Doutrele
moscopium
rationum in
oculi functi

statuendis
Seminariu
morbis syph
miam comp
llum Gree
turalem ani
Anatomiae
rium idem.

IVRIDICAE

orum ecclesiasticorum bis
P. E.

ationes iuris Pandectarum
uhme P. O. — Exercita-
is privati Germanici semel
ner P. O.

ationes iuris Pandectarum
uhme P. O. — Exercita-
is privati Germanici semel
ner P. O.

anea iuris bis Walter
us rerum Romanorum bis
O. — Ius cambiale bis
and P. O. — De pigno-
hypothesis secundum ius
illicum Bremer Dr. — Gail-
um commentarium primum
t bis Karlowa Dr. —
rmaniam iuris studiosis ex-
emel Loersch Dr. — Re-
n iuris matrimonialis bis
Dr.

Hora

Hora

Hora

Horis post

MEDICAE

IV.

Materiam medicam et generalem et specialem
sexies Albers P. O. — Encyclopaediam et me-
thodologiam medicinae bis Schaaffhausen P. E.
— Artem obstetriciam sexies Schroeder Dr.

V.

Cursum operationum obstetric. bis Veit P. O. —
De luxationibus semel Busch P. O. — Medicinam
forensem quater Schaaffhausen P. E. — De
materia medica repetitorium practicum ter Binz Dr.

VI.

Cursum operationum obstetriciarum bis Veit P. O.
— Cursum operationum chirurgicarum una cum Dr.
Doutrelepont Busch P. O. — Cursum ophthal-
moscopicum semel Saemisch Dr. — Cursum ope-
rationum in oculo instituend. semel idem. — De
oculi functionibus perturbatis semel idem.

statuendis.

Seminarium physiologicum Pflüger P. O. — De
morbis syphiliticis Doutrelepont Dr. — Anato-
miam comparatam et historiam naturalem mamma-
rium Greef Dr. — Anatomiam et historiam na-
turalem animalium non vertebratorum idem. —
Anatomiae comparatae repetitorium et examinato-
rium idem.

PHILOSOPHICAE

Seminarium Reg. physici exercitationes Noeggerath, Treschel
Hanstein PP. OO. — Logicam et dialecticam van Calker P. O.
— Historiam saec. XVI et XVII quater Kampschulte P. O. —
Trigonometriam planam et sphaericam bis Radicke P. E. — Histo-
riam philologiae saec. XVIII et XIX bis Bernays P. E. — Philo-
sophorum graecorum de poesi doctrinas et Aristotelis Poetica quater
idem. — Demonstrationes botanicas semel Hildebrand Dr.

Ethicam s. philosophiam moralem van Calker P. O. — De Dan-
tis divina comoedia bis Diez P. O. — Linguarum Romanicarum hi-
storiam bis idem. — De Provincialium litteris bis idem. — Opticon
experimentalem quater Pluecker P. O. — Seminarium physici exer-
citationes semel idem. — Historiam recentioris aevi inde ab a. 1660
quater de Sybel P. O. — Introductionem in geologiam et petrogra-
phiam semel Schlueter Dr. — Borussiae geologiam simul cum excur-
sionibus geognosticis semel idem. — De nutrimentis semel Preyer Dr.

Seminarium mathematici exercitationes Pluecker P. O. — Seminarium
historici exercitationes Kampschulte P. O. — De machinis vapore
aquae motis, viis ferreis et telegraphis bis a Riese P. E.

Exercitationes philosophicas bis van Calker P. O. — Exercita-
tiones astronomicas practicas Argelander P. O. — Grammaticam
Theodiscam bis Diez P. O. — Selecta chemiae capita Bergemann.
P. O. — Pharmaciam quater idem. — De venenis chemicis bis idem.
— Iuvenalis satiras bis, si per valetudinem licebit Schopen P. O.
— Scriptores Arabicos, Indicos, Persicos Gildemeister P. O. —
Exercitationes seminarium historici de Sybel et Schaefer PP. OO. —
Historiam philosophiae Graecorum antiquae bis Knodt P. O. —
Exercitationes criticas Heimsoeth P. O. — Linguam Francogallicam
veterem ter Delius P. O. — Harmoniae doctrinam semel bisve Brei-
denstein P. E. — Scholae organo canendi idem. — Chemiam an-
organicam experimentalem sexies Landolt P. E. — Historiam phi-
losophiae universae quinquies Schaarschmidt P. E. — De Plato-
nis vita, scriptis, philosophia bis idem. — Vulcanologiam semel vom
Rath P. E. — Exercitationes philosophicas et Aristotelis metaphysicen
bis Neuhaeuser P. E. — Historiam Europae inde ab a. 1815 bis
Bernhardt Dr. — De Aristotelis philosophia morali bis Fischer
Dr. — Excursionem botanicas semel Hildebrand Dr. — Selecta
physices capita bis Ketteler Dr. — De calore quater idem. — Hi-
storiam medii aevi quater Maurenbrecher Dr. — Historiam Ger-
maniae quater a Noorden Dr. — Taciti historias ter Reiffer-
scheid Dr. — De arte latine scribendi quater idem.

